

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

อ.พ. 18/2568 สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง

อ.พ. 18/2568
สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง

เอกสารเพิ่มเติม

สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร 0 2242 5900 ต่อ 5730, 5740, 5750

ร่างพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) นี้ จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติ ญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ พระราชกำหนด ญัตติ หรือหนังสือสัญญาระหว่างประเทศ ที่เข้าสู่การประชุมของสภาผู้แทนราษฎร และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา โดยศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง บทความทางวิชาการ และ/หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นให้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา กรรมการ และบุคคลในวงงานรัฐสภา ใช้ในการประกอบการพิจารณา ตลอดจนเป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้สนใจทั่วไป

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ผู้รับผิดชอบ

นายเชษฐา ทองยิ่ง

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ

นางสุภาวดี ตันตระกูล

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการวิชาการ 2

ผู้จัดทำและรับผิดชอบ

นายอานันท์ เกียรติสารพิภพ

นิติกรเชี่ยวชาญ

นางรติมา คนนันทน์

วิทยากรชำนาญการพิเศษ

นายจิรณัฏ์ ชาญเชิงพานิช

วิทยากรชำนาญการพิเศษ

นางสาวสุพรรณนิศา พรหมบุตร

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นางวาราลักษณ์ อัครโกศล

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

เมษายน 2568

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ที่ผ่านมา ส่วนใหญ่จะเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม บทบัญญัติในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 บางประการยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (The Financial Action Task Force: FATF) ตลอดจนไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน อันส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบังคับใช้กฎหมาย อาทิ การกำหนดความผิดมูลฐานที่ไม่ครอบคลุมและเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน อำนาจของเจ้าหน้าที่และหน่วยงานในการควบคุมการขนเงินสดและตราสารเปลี่ยนมือข้ามแดนยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและไม่เพียงพอต่อการระงับหรือยับยั้งการฟอกเงิน มาตรการป้องกันการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีความทับซ้อนและไม่เป็นเอกภาพทำให้เกิดความไม่ชัดเจน มาตรการควบคุมกำกับองค์กรไม่แสวงหากำไร (Non-Profit Organizations: NPOs) ยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและไม่เพียงพอต่อการป้องกันการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย อีกทั้งขาดเครื่องมือทางกฎหมายในการตรวจสอบธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับกระแสเงินที่ไหลเข้าออก

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ฉบับนี้ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมความผิดมูลฐานให้ครอบคลุมการกระทำความผิดที่มีความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและกำหนดผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมให้ครอบคลุมประเภทธุรกิจที่มีความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน รวมทั้งเพิ่มมาตรการในการควบคุมการขนตราสารเปลี่ยนมือข้ามแดน การกำกับดูแลมูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรไม่แสวงหากำไร เพื่อป้องกันมิให้มูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรไม่แสวงหากำไร ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ตลอดจนปรับปรุงมาตรการการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน เพื่อมิให้บุคคลที่ไม่สุจริตกระทำการใด ๆ อันกระทบต่อการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินตามพระราชบัญญัตินี้ และมีมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยสอดคล้องกับมาตรฐานสากลด้านการป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งจะส่งผลดีต่อภาพลักษณ์ของประเทศ และสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ประกอบการและนักลงทุน อันจะส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวม สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติที่เป็นสากล

เอกสารประกอบการพิจารณา

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	ก
ส่วนที่ 1	1-1
- หลักการและเหตุผลร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	1-1
- สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	1-2
- ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 กับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	1-16
ส่วนที่ 2 บทวิเคราะห์	2-1
ส่วนที่ 3 ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ	3-1
- ผลการดำเนินการปฏิบัติงานด้านการป้องกันการฟอกเงิน	3-1
- สภาพปัญหาการกำหนดความผิดมูลฐานในประเทศไทย	3-8

ส่วนที่ 1

หลักการและเหตุผล

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” และ “สถาบันการเงิน” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “เครือข่ายอาชญากรรม” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3)

(2) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การรายงานการทำธุรกรรมของสถาบันการเงิน และผู้ประกอบอาชีพ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 13 วรรคสอง มาตรา 15/1 มาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 19 มาตรา 20/1 มาตรา 21/1 มาตรา 21/3 และมาตรา 22 เพิ่มมาตรา 14/1 มาตรา 16/1 วรรคสอง และมาตรา 23/1 และยกเลิกมาตรา 20 วรรคสอง มาตรา 21 มาตรา 22/1 และมาตรา 23)

(3) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบคณะกรรมการและการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 24 (1) และ (2) และวรรคสอง มาตรา 24/2 (3) และมาตรา 27 วรรคสอง)

(4) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิด มูลฐานฟอกเงิน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 48 วรรคสี่และวรรคห้า มาตรา 49 มาตรา 51 วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา 51/1 และมาตรา 57 และเพิ่มมาตรา 50 (1/1) และวรรคสาม และมาตรา 58/1)

(5) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับกองทุนป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (เพิ่มมาตรา 59/1 วรรคสาม และยกเลิกมาตรา 59/2 (2))

(6) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 62 มาตรา 63 และมาตรา 64 วรรคหนึ่ง)

เหตุผล

โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยว่าการกำหนดความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงินไว้ในกฎหมายอื่น ทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่มีความชัดเจนและไม่เป็นระบบ ประกอบกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสม กับกาลปัจจุบันที่การกระทำความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงินมีความซับซ้อนมากขึ้น อีกทั้งสมควรแก้ไขบทบัญญัติ บางประการให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลด้านการต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงิน แก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง สมควรแก้ไขให้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปลงสาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

-----

1. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”
(ร่างมาตรา 1)

2. วันที่มีผลใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา 2)

3. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม

3.1 ให้ยกเลิกความใน (1) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(1) ความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด” (ร่างมาตรา 3)

3.2 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (2/1) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

“(2/1) ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะเพื่อความประสงค์แห่งการค้า โดยการค้า หรือประกอบการค้า” (ร่างมาตรา 4)

3.3 ให้ยกเลิกความใน (4) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2558 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(4) ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์ หรือกระทำโดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน ซึ่งกระทำโดยกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบหรือมีประโยชน์เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของสถาบันการเงินนั้น” (ร่างมาตรา 5)

3.4 ให้ยกเลิกความใน (7) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(7) ความผิดเกี่ยวกับการนำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ซึ่งของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการค้า” (ร่างมาตรา 6)

3.5 ให้ยกเลิกความใน (10) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2556 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(10) ความผิดฐานเป็นอั้งยี่ตามประมวลกฎหมายอาญาที่ได้กระทำในลักษณะเป็นเครือข่ายอาชญากรรม หรือความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ” (ร่างมาตรา 7)

3.6 ให้ยกเลิกความใน (14) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2556 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(14) ความผิดฐานปลอมเอกสารที่เป็นเอกสารสิทธิหรือเอกสารราชการ หรือความผิดฐานปลอมบัตรอิเล็กทรอนิกส์ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือความผิดเกี่ยวกับหนังสือเดินทางตามหมวด 5 ความผิดเกี่ยวกับหนังสือเดินทาง แห่งประมวลกฎหมายอาญา ทั้งนี้ เฉพาะที่มีลักษณะกระทำเป็นปกติธุระ หรือเพื่อการค้า หรือที่ได้กระทำในลักษณะเป็นเครือข่ายอาชญากรรม” (ร่างมาตรา 8)

3.7 ให้ยกเลิกความใน (20) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2558 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(20) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัลตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล” (ร่างมาตรา 9)

3.8 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (22) (23) (24) (25) (26) และ (27) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

“(22) ความผิดตามมาตรา 37 มาตรา 37 ทวิ หรือมาตรา 90/4 แห่งประมวลรัษฎากร ที่ได้กระทำในลักษณะเป็นเครือข่ายอาชญากรรม โดยสร้างธุรกรรมอันเป็นเท็จหรือปกปิดเงินได้พึงประเมินหรือรายได้เพื่อหลีกเลี่ยงหรือฉ้อโกงภาษีอากร และมีพฤติกรรมปกปิดหรือซ่อนเร้นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อมิให้ติดตามทรัพย์สินนั้นได้ ทั้งนี้ เฉพาะที่มีจำนวนภาษีที่หลีกเลี่ยงตั้งแต่สิบล้านบาทต่อปีภาษีขึ้นไป หรือจำนวนภาษีที่ขอคืนตั้งแต่สองล้านบาทต่อปีภาษีขึ้นไป

(23) ความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

(24) ความผิดฐานบังคับใช้แรงงานหรือบริการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ที่ได้กระทำในลักษณะเป็นเครือข่ายอาชญากรรม และเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย

(25) ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน หรือกระทำโดยทุจริต ซึ่งกระทำโดยกรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน ตัวแทน หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงาน หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานของนิติบุคคลหรือจัดการกองทรัสต์ ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล หรือกฎหมายว่าด้วยทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน แล้วแต่กรณี

(26) ความผิดเกี่ยวกับการเรียกดอกเบี้ยเกินอัตราตามกฎหมายว่าด้วยการห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา ซึ่งผู้กระทำได้ทวงถามหนี้ในลักษณะข่มขู่ ใช้ความรุนแรงหรือกระทำการอื่นใดที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ร่างกาย ชื่อเสียง หรือทรัพย์สินของลูกหนี้หรือผู้อื่น หรือทวงถามหนี้ในลักษณะที่เป็นเท็จ หรือทำให้เกิดความเข้าใจผิด โดยการแสดงหรือการใช้ข้อความ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือเครื่องแบบที่ทำให้เข้าใจว่าเป็นการกระทำของศาล เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้ และได้กระทำในลักษณะเป็นเครือข่ายอาชญากรรม

(27) ความผิดเกี่ยวกับการร่วมกันหรือสมยอมในการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ ข่มขืนใจผู้อื่นให้จำยอม ใช้อุบายหลอกลวง หรือกระทำการโดยวิธีการอื่นใดเป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการเสนอราคาอย่างเป็นธรรมหรือให้มีการเสนอราคาโดยหลงผิด หรือกระทำการใด ๆ เพื่อกีดกันการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม ตามกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ เฉพาะคดีที่มีวงเงินหรือมูลค่าตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป” (ร่างมาตรา 10)

3.9 ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “เครือข่ายอาชญากรรม” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” และบทนิยามคำว่า “ธุรกรรม” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

““เครือข่ายอาชญากรรม” หมายความว่า คณะบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไปที่รวมตัวกันเพื่อกระทำการใดอันมิชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางการเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์ทางวัตถุอย่างอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม” (ร่างมาตรา 11)

3.10 ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2558 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““สถาบันการเงิน” หมายความว่า

(1) ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน และสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ

(2) บริษัทหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(3) บริษัทประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต

(4) สหกรณ์ออมทรัพย์และสหกรณ์เครดิตยูเนี่ยนตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ เฉพาะสหกรณ์ที่มีทุนซึ่งมีมูลค่าหุ้นรวมเกินห้าสิบล้านบาทขึ้นไป

(5) ผู้ประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับตามประกาศกระทรวงการคลังที่ออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 ลงวันที่ 26 มกราคม พุทธศักราช 2515

(6) ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตเครดิตตามประกาศกระทรวงการคลังที่ออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 ลงวันที่ 26 มกราคม พุทธศักราช 2515

(7) ผู้ประกอบธุรกิจระบบการชำระเงินและผู้ประกอบธุรกิจบริการการชำระเงิน ภายใต้การกำกับตามกฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงินบรรดาที่มีได้เป็นสถาบันการเงินประเภทอื่นอยู่แล้ว ทั้งนี้ เฉพาะที่คณะกรรมการกำหนด

(8) ผู้ประกอบธุรกิจปัจจัยชำระเงินต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ทั้งนี้ เฉพาะที่คณะกรรมการกำหนด

(9) ผู้ประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลและผู้ให้บริการระบบเสนอขายโทเคนดิจิทัลตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล

(10) ผู้ประกอบธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเงินหรือเทคโนโลยีทางการเงินตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา” (ร่างมาตรา 12)

4. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การรายงานการทำธุรกรรมของสถาบันการเงิน และผู้ประกอบการอาชีพ

4.1 ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่ความปรากฏต่อสถาบันการเงินว่าข้อเท็จจริงที่ได้รายงานไปแล้ว มีการเปลี่ยนแปลงหรือผิดพลาดในสาระสำคัญ ให้สถาบันการเงินรายงานข้อเท็จจริงนั้นให้สำนักงานทราบโดยไม่ชักช้า” (ร่างมาตรา 13)

4.2 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 14/1 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

“มาตรา 14/1 ในกรณีที่มิเหตุอันสมควร คณะกรรมการจะกำหนดให้สหกรณ์การเกษตรที่มีทุนซึ่งมีมูลค่าหุ้นรวมตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไปมีหน้าที่ดำเนินการตามหมวดนี้ เช่นเดียวกับสถาบันการเงินทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้” (ร่างมาตรา 14)

4.3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 15/1 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2558 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 15/1 เมื่อพนักงานศุลกากรผู้ใดได้รับแจ้งรายการเกี่ยวกับการส่ง หรือนำเงินตรา เงินตราต่างประเทศ หรือตราสารเปลี่ยนมือเข้ามาในหรือออกไปนอกประเทศ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ให้พนักงานศุลกากรดังกล่าวจัดส่งรายการที่ได้รับแจ้งนั้นไปยังสำนักงานด้วย ทั้งนี้ ตามวิธีการที่เลขาธิการและอธิบดีกรมศุลกากรร่วมกันกำหนด” (ร่างมาตรา 15)

4.4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2558 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 16 ผู้ประกอบอาชีพดังต่อไปนี้เป็นปกติธุระและเป็นนิติบุคคลมีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยและธุรกรรมอื่นตามที่กำหนดไว้ต่อสำนักงาน

(1) ให้คำแนะนำหรือเป็นที่ปรึกษาในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุน หรือการเคลื่อนย้ายเงินทุน ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตามมาตรา 13

(2) ทริสต์ตามกฎหมายว่าด้วยทริสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน

(3) คำอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอย หรือทองคำ ให้รายงานการทำธุรกรรมเงินสดที่มีจำนวนตามที่กำหนดในกฎกระทรวงด้วย

(4) นายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ ให้รายงานการทำธุรกรรมเงินสดที่มีจำนวนตามที่กำหนดในกฎกระทรวงด้วย

(5) ค้ารถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ หรือให้เช่าซื้อหรือธุรกิจลีสซิ่งรถยนต์ หรือรถจักรยานยนต์ ให้รายงานการทำธุรกรรมเงินสดที่มีจำนวนตามที่กำหนดในกฎกระทรวงด้วย

(6) ขายทอดตลาดและค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า หรือค้าโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ให้รายงานการทำธุรกรรมเงินสดที่มีจำนวนตามที่กำหนดในกฎกระทรวงด้วย

(7) อาชีพอื่นที่มีความเสี่ยงเกี่ยวกับการฟอกเงินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้รายงานการทำธุรกรรมอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงด้วย

การรายงานการทำธุรกรรมตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในมาตรา 13 วรรคสอง และมาตรา 14 มาใช้บังคับด้วย โดยอนุโลม

ผู้ประกอบอาชีพตามวรรคหนึ่งหมายความว่าความถึงเฉพาะผู้ดำเนินกิจการตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด โดยการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าว คณะกรรมการต้องกำหนดให้จำกัด แต่เฉพาะผู้ดำเนินกิจการที่มีลักษณะเสี่ยงต่อการฟอกเงิน” (ร่างมาตรา 16)

4.5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 16/1 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2558

“ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่มูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรไม่แสวงหากำไรใด ซึ่งรับเงินหรือทรัพย์สินจากบุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทย หรือจากมูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรไม่แสวงหากำไร ที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ เป็นจำนวนเงินรายปีมากกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง และในกรณีจำเป็น จะสั่งให้รายงานการรับบริจาค และการใช้จ่ายเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวด้วยก็ได้” (ร่างมาตรา 17)

4.6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 17 การรายงานตามมาตรา 13 มาตรา 14 มาตรา 15 และมาตรา 16 ให้เป็นไปตามแบบรายการ ระยะเวลา และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด” (ร่างมาตรา 18)

4.7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 19 การรายงานหรือการดำเนินการเพื่อประโยชน์ในการทำรายงานตามหมวดนี้ซึ่งกระทำโดยสุจริต หากก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลใด ผู้มีหน้าที่รายงานไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายนั้น” (ร่างมาตรา 19)

4.8 ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 (ร่างมาตรา 20)

4.9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 20/1 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2558 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 20/1 เพื่อประโยชน์ในการที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 จะสามารถรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย จะออกกฎกระทรวงกำหนดแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับการทำธุรกรรมกับลูกค้าและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูงก็ได้ ทั้งนี้ เท่าที่จำเป็นและไม่เป็นภาระแก่ผู้ปฏิบัติจนเกินสมควรแก่เหตุ และเมื่อมีกฎกระทรวงกำหนดแนวทางดังกล่าวแล้ว สถาบันการเงิน และผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวต้องรวบรวมข้อมูลให้สอดคล้องกับแนวทางนั้น

ในกรณีที่สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามวรรคหนึ่งไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการแจ้งให้สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด” (ร่างมาตรา 21)

4.10 ให้ยกเลิกมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2558 (ร่างมาตรา 22)

4.11 ให้ยกเลิกความในมาตรา 21/1 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2558 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 21/1 ห้ามมิให้ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา 13 และมาตรา 16 หรือบุคคลใดกระทำการใด ๆ อันอาจทำให้ลูกค้าหรือบุคคลภายนอกทราบว่าจะมีการรายงาน หรือได้มีการรายงานการทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยไปยังสำนักงาน เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย หรือตามคำสั่งศาล หรือเป็นการเปิดเผยภายในของผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา 13 และมาตรา 16 หรือระหว่างบริษัทในเครือที่มีลักษณะความสัมพันธ์ตามที่คณะกรรมการกำหนด” (ร่างมาตรา 23)

4.12 ให้ยกเลิกความในมาตรา 21/3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2558 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 21/3 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานมีหน้าที่จัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ให้แก่ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา 13 และมาตรา 16

ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา 13 และมาตรา 16 อาจจัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย โดยให้สำนักงานให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนตามสมควร และจะใช้หลักสูตรของสำนักงานก็ได้” (ร่างมาตรา 24)

4.13 ให้ยกเลิกความในมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2552 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 22 ให้สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา 16 เก็บรักษารายละเอียดของข้อมูลหรือหลักฐานที่ใช้ประกอบการรายงานหรือที่ได้มาจากการตรวจสอบที่ต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า เว้นแต่กรณีการรายงานตามมาตรา 17 ให้นับแต่วันที่ได้มีการทำธุรกรรมหรือบันทึกข้อเท็จจริงนั้น

ในกรณีมีความจำเป็นและมีเหตุอันสมควร เลขาธิการจะขยายระยะเวลาการเก็บรักษารายละเอียดของข้อมูลหรือหลักฐานตามวรรคหนึ่งในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือกรณีใดกรณีหนึ่งให้มากกว่าห้าปีก็ได้ แต่ต้องไม่เกินสิบปี

หลักเกณฑ์และวิธีการในการเก็บรักษารายละเอียดของข้อมูลหรือหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งต้องไม่กำหนดให้เกิดภาระแก่สถาบันการเงิน หรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา 16 จนเกินจำเป็น” (ร่างมาตรา 25)

4.14 ให้ยกเลิกมาตรา 22/1 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2558 (ร่างมาตรา 26)

4.15 ให้ยกเลิกมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 (ร่างมาตรา 27)

4.16 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 23/1 ของหมวด 2 การรายงานและการแสดงตน แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

“มาตรา 23/1 รายงานหรือข้อมูลที่จัดส่งหรือที่สำนักงานได้มาตามพระราชบัญญัตินี้ถือเป็นความลับในราชการ และให้เลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บรักษา ในกรณีจำเป็น เลขาธิการจะส่งรายงานหรือข้อมูลให้หน่วยงานของรัฐเฉพาะเพื่อใช้ประโยชน์ในการดำเนินการเกี่ยวกับความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินก็ได้ แต่หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐดังกล่าวจะเปิดเผยรายงานหรือข้อมูลนั้นแก่หน่วยงานของรัฐหรือบุคคลอื่นใดมิได้ เว้นแต่จะเป็นการเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้อง” (ร่างมาตรา 28)

5. แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการและแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

5.1 ให้ยกเลิกความใน (1) และ (2) ของมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 38/2560 เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ลงวันที่ 8 สิงหาคม พุทธศักราช 2560 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(1) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสี่คนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ

(2) ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ว่าราชการนครแห่งประเทศไทย เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นกรรมการ” (ร่างมาตรา 29)

5.2 ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 38/2560 เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ลงวันที่ 8 สิงหาคม พุทธศักราช 2560 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้กรรมการทั้งหมดเลือกกรรมการตาม (1) หรือ (2) คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ และอีกคนหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการ โดยประธานกรรมการต้องได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด” (ร่างมาตรา 30)

5.3 ให้ยกเลิกความใน (3) ของมาตรา 24/2 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2558 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(3) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมขึ้นไปหรือเทียบเท่า หรือเป็นหรือเคยเป็นหัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจหรือหัวหน้าหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไปในด้านหนึ่งด้านใดตาม (4)” (ร่างมาตรา 31)

5.4 ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้แต่งตั้งผู้อื่นดำรงตำแหน่งแทนตำแหน่งที่ว่างขึ้นใหม่ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน และให้มีวาระการดำรงตำแหน่งตามมาตรา 26 ทั้งนี้ ในระหว่างที่ยังไม่ได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ถ้ามีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลืออยู่อย่างน้อยหนึ่งคน ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่” (ร่างมาตรา 32)

6. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน

6.1 ให้ยกเลิกความในวรรคสี่และวรรคห้าของมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินที่ถูกสั่งยึด หรืออายัดมีสิทธิร้องขอให้เพิกถอนการยึดหรืออายัดนั้นได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำร้องขอมียุติการยึดหรืออายัดได้แสดงหลักฐานแสดงได้ว่าทรัพย์สินนั้นมิใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือเจ้าของที่แท้จริงมิได้รู้เห็นเป็นใจหรือยินยอมให้ทรัพย์สินนั้นถูกใช้ หรือครอบครองไว้เพื่อใช้หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน หรือตนเป็นผู้รับโอนทรัพย์สินมาโดยสุจริต และมีค่าตอบแทนหรือได้มาโดยสุจริตและตามสมควร ในทางศีลธรรมอันดีหรือในทางกฏลสาธาณณะ ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีคำสั่งเพิกถอนการยึด หรืออายัดดังกล่าวโดยพลัน และให้สำนักงานคืนทรัพย์สินแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ปรากฏอยู่ในขณะยึดหรืออายัดไว้โดยเร็ว

เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันตามวรรคหนึ่งแล้ว ไม่ว่าจะมียุติการยึดหรืออายัดตามวรรคสี่หรือไม่ก็ตาม หากมิได้มีการดำเนินการตามมาตรา 49 ให้สำนักงานคืนทรัพย์สินแก่เจ้าของ หรือผู้ครอบครองที่ปรากฏอยู่ในขณะยึดหรืออายัดไว้โดยเร็ว

ในระหว่างที่ยังไม่มีการคืนทรัพย์สินตามวรรคห้าหรือวรรคหก ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานที่จะดูแลรักษาทรัพย์สินนั้น และให้นำความในมาตรา 57 มาใช้บังคับแก่การเก็บ รักษาและการจัดการทรัพย์สินนั้นด้วยโดยอนุโลม

เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี สั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือสั่งเพิกถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นแล้ว ให้คณะกรรมการธุรกรรมรายงานต่อคณะกรรมการ” (ร่างมาตรา 33)

6.2 ให้ยกเลิกความในมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2565 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 49 ภายใต้บังคับมาตรา 48 วรรคหนึ่ง ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าทรัพย์สินใดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้เลขาธิการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการพิจารณาเพื่อยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินโดยเร็ว และในกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ทรัพย์สินดังกล่าวมีภาระจำนองหรือภาระอื่นใดทำนองเดียวกัน หรืออยู่ในระหว่างการขายฝาก และผู้รับจำนองหรือผู้ทรงสิทธิหรือผู้ซื้อตามสัญญาขายฝาก รู้เห็นเป็นใจหรือจงใจยกย่าย้ายถ่ายทรัพย์สินนั้นอันเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงิน ให้เลขาธิการแจ้งให้พนักงานอัยการทราบ และให้พนักงานอัยการพิจารณาขอให้ศาลเพิกถอนการจำนองหรือภาระอื่นใด หรือการขายฝากดังกล่าวไปในคราวเดียวกันด้วย

ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นว่าเรื่องดังกล่าวยังไม่สมบูรณ์พอที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนตกเป็นของแผ่นดินได้ ให้พนักงานอัยการรีบแจ้งให้เลขาธิการทราบเพื่อดำเนินการต่อไป โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน

ให้เลขาธิการดำเนินการตามวรรคสองโดยเร็ว แล้วส่งเรื่องเพิ่มเติมไปให้พนักงานอัยการพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง หากพนักงานอัยการยังเห็นว่าไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนตกเป็นของแผ่นดิน ให้พนักงานอัยการรีบแจ้งให้เลขาธิการทราบเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่ได้รับเรื่องจากเลขาธิการ และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดเป็นประการใด ให้พนักงานอัยการและเลขาธิการปฏิบัติตามนั้น หากคณะกรรมการมิได้วินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการ

เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดไม่ให้ยื่นคำร้องหรือไม่วินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดระยะเวลา และได้ปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการตามวรรคสามแล้ว ให้เรื่องนั้นเป็นที่สุด และห้ามมิให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับบุคคลนั้นในทรัพย์สินเดียวกันนั้นอีก เว้นแต่จะได้พยานหลักฐานใหม่อันสำคัญ ซึ่งน่าจะทำให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของบุคคลนั้นตกเป็นของแผ่นดินได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้สำนักงานคืนทรัพย์สินแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ปรากฏอยู่ในขณะยึดหรืออายัดไว้โดยเร็ว ในระหว่างที่ยังไม่มีการคืนทรัพย์สิน ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานที่จะดูแลรักษาทรัพย์สินนั้น และให้นำความในมาตรา 57 มาใช้บังคับแก่การเก็บรักษา และการจัดการทรัพย์สินนั้นด้วยโดยอนุโลม

เมื่อศาลรับคำร้องที่พนักงานอัยการยื่นต่อศาลแล้ว ให้ศาลสั่งให้ลงประกาศโดยวิธีการลงโฆษณาทางสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศของศาลและของสำนักงาน เพื่อให้ผู้ซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของหรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินที่พนักงานอัยการร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมายื่นคำร้องขอก่อนศาลมีคำสั่ง และให้เลขาธิการมีหนังสือแจ้งให้ผู้ครอบครองทรัพย์สินนั้น อยู่ในขณะยึดหรืออายัดทรัพย์สินและผู้ที่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นเจ้าของหรือมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินนั้นทราบเพื่อใช้สิทธิดังกล่าวด้วย โดยแจ้งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ตามที่อยู่ครั้งล่าสุดของผู้ที่ปรากฏในหลักฐาน โดยจะส่งทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อดิจิทัลอื่นใด หรือวิธีการอื่นที่คณะกรรมการกำหนดด้วยก็ได้ และเมื่อได้แจ้งโดยวิธีการดังกล่าวแล้ว ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นได้ทราบหรือได้รับแจ้งแล้ว

ในการดำเนินการตามวรรคสองหรือวรรคสาม หากมีกรณีจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ที่จะต้องยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นเกินกำหนดเวลาตามมาตรา 48 วรรคหนึ่ง ให้พนักงานอัยการตามคำร้องขอของเลขาธิการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้ศาลขยายระยะเวลาการยึดหรืออายัดออกไปอีก และให้ศาลมีอำนาจขยายระยะเวลาดังกล่าวคราวเดียวหรือหลายคราวได้ แต่เมื่อรวมระยะเวลาที่ขยายแล้ว ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาตามมาตรา 48 วรรคหนึ่ง ในการพิจารณาดังกล่าวให้ศาลเปิดโอกาสให้บุคคลตามมาตรา 48 วรรคสี่คัดค้านการขยายระยะเวลานั้นได้ ทั้งนี้ วิธีพิจารณาของศาลให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา” (ร่างมาตรา 34)

6.3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (1/1) ของมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

“(1/1) ตนเป็นเจ้าของที่แท้จริงและมีรู้เห็นเป็นใจหรือยินยอมให้ทรัพย์สินนั้นถูกใช้หรือครอบครองไว้เพื่อใช้หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน หรือ” (ร่างมาตรา 35)

6.4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

“เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองไม่ได้ยื่นคำร้องเข้ามาในคดีให้ศาลมีอำนาจเรียกบุคคลนั้นมาให้ข้อมูลหรือจัดส่งเอกสาร เพื่อประกอบการพิจารณา ก่อนมีคำสั่งตามมาตรา 51 ได้” (ร่างมาตรา 36)

6.5 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 และโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2558 ตามลำดับ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา 51 เมื่อศาลทำการไต่สวนคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา 49 แล้ว หากศาลเชื่อว่าทรัพย์สินตามคำร้องเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด และผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือผู้มีส่วนได้เสียไม่สามารถพิสูจน์ตามมาตรา 50 ได้ ให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน และในกรณีที่ทรัพย์สินดังกล่าวมีภาระจำนองหรือภาระอื่นใดทำนองเดียวกัน หรืออยู่ในระหว่างการขายฝาก และผู้รับจำนองหรือผู้ทรงสิทธิหรือผู้ซื้อตามสัญญาขายฝาก รู้เห็นเป็นใจหรือจงใจยกย้ายถ่ายเททรัพย์สินนั้นอันเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงิน ให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนภาระจำนองหรือภาระอื่นใด หรือการขายฝากนั้นด้วย

ทรัพย์สินที่ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินตามวรรคหนึ่ง บรรดาที่เป็นเงินสดหรือเงินในบัญชีเงินฝาก ไม่ว่าจะเกิดขึ้นจากการยึด อายัด การขายทรัพย์สิน ดอกผล หรือโดยประการอื่น ให้สำนักงานส่งเข้ากองทุนกึ่งหนึ่ง และส่งให้กระทรวงการคลังอีกกึ่งหนึ่ง ถ้าเป็นทรัพย์สินอื่น ให้ดำเนินการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด” (ร่างมาตรา 37)

6.6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 51/1 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2558 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา 51/1 ในกรณีที่ศาลเห็นว่าทรัพย์สินตามคำร้องไม่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้ศาลสั่งคืนทรัพย์สินนั้น และเมื่อศาลมีคำสั่งถึงที่สุดให้คืนทรัพย์สินนั้นแล้ว ให้สำนักงานดำเนินการคืนทรัพย์สินนั้นแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองในขณะที่ยึดทรัพย์สินนั้น แต่ไม่ตัดสิทธิเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่จะมารับทรัพย์สินนั้นคืนจากสำนักงานในระหว่างที่ยังไม่มีการคืนทรัพย์สินเพราะมีเหตุอันมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานที่จะดูแลรักษาทรัพย์สินนั้น และให้นำความในมาตรา 57 มาใช้บังคับแก่การเก็บรักษา และการจัดการทรัพย์สินนั้นด้วยโดยอนุโลม

เงินหรือทรัพย์สินที่ดูแลรักษาไว้ตามวรรคหนึ่ง เจ้าของหรือผู้ครอบครองมีสิทธิมาขอรับคืนได้ภายในสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งให้คืน ถ้าไม่มารับคืนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ตกเป็นของกองทุน แต่ไม่ตัดสิทธิเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่จะขอรับคืนภายหลังจากนั้น ถ้าพิสูจน์ได้ว่าตนมีเหตุอันสมควรที่ไม่อาจมารับคืนได้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ในกรณีเช่นนั้น ให้คืนเงินหรือทรัพย์สินให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง” (ร่างมาตรา 38)

6.7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 57 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 57 การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินที่คณะกรรมการธุรกรรม เลขาธิการ หรือศาลแล้วแต่กรณี ได้มีคำสั่งยึดหรืออายัดไว้ตามหมวดนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้หรือหากเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากกว่าการนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น เลขาธิการอาจสั่งให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินนั้นไปดูแลและใช้ประโยชน์โดยมีประกันหรือหลักประกัน หรือให้นำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นที่เห็นสมควร หรือให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ หรือให้จัดการโดยวิธีการอื่นที่เหมาะสมกับสภาพของทรัพย์สินนั้น แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบก็ได้

การให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์ การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่น การนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ หรือจัดการโดยวิธีการอื่นใดตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ถ้าความปรากฏในภายหลังว่า ทรัพย์สินที่นำออกขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่น หรือที่นำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ หรือจัดการโดยวิธีการอื่นตามวรรคสอง ไม่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้คืนทรัพย์สินนั้นพร้อมทั้งชดเชยค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ถ้าไม่อาจคืนทรัพย์สินได้ ให้ชดเชยราคาทรัพย์สินนั้นตามราคาประเมินได้ในวันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือตามราคาที่ได้จากการขายทรัพย์สินนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองได้รับดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยเงินฝากประเภทฝากประจำของธนาคารออมสินที่ช้อยู่ในวันที่ชำระเงิน โดยคำนวณจากจำนวนเงินที่ได้รับคืนหรือชดเชยราคา ตั้งแต่วันที่ยึดทรัพย์สินจนถึงวันที่ชำระเงินครบถ้วน

การประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด” (ร่างมาตรา 39)

6.8 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 58/1 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

“มาตรา 58/1 การดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานตาม (7) (20) (22) และ (25) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา 3 ให้กระทำได้เมื่อได้รับแจ้งจากอธิบดีกรมศุลกากร เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรืออธิบดีกรมสรรพากร แล้วแต่กรณี” (ร่างมาตรา 40)

7. แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับกองทุนป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

7.1 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา 59/1 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

“ในกรณีที่สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการตามกฎหมายอื่นใดด้วย ให้สำนักงานหรือคณะกรรมการมีอำนาจใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือออกกระเปียบตามวรรคสองแล้วแต่กรณี เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามกฎหมายอื่นนั้นได้ด้วย” (ร่างมาตรา 41)

7.2 ให้ยกเลิกความใน (2) ของมาตรา 59/2 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“(2) เงินหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา 51/1 วรรคสอง” (ร่างมาตรา 42)

8. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษ

8.1 ให้ยกเลิกความในมาตรา 62 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2558 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา 62 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 13 มาตรา 14 มาตรา 16 มาตรา 20 หรือมาตรา 22 ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา 14/1 ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่เลขาธิการแจ้งตามมาตรา 20/1 วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่สั่งตามมาตรา 16/1 มาตรา 35 หรือมาตรา 36 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา 63 ผู้ใดรายงาน แจ้ง หรือให้ข้อมูลตามมาตรา 13 มาตรา 14 มาตรา 16 หรือมาตรา 38 (1) หรือ (2) โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริงที่ต้องแจ้งให้กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” (ร่างมาตรา 43)

8.2 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา 64 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา 64 ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ ไม่ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือไม่ส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานตามมาตรา 38 (1) หรือ (2) โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือขัดขวางการดำเนินการตามมาตรา 38 (3) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” (ร่างมาตรา 44)

9. บทเฉพาะกาล

9.1 ให้กรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินตามมาตรา 24 (1) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่ากรรมการดังกล่าวจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระหรือด้วยเหตุอื่นตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 (ร่างมาตรา 45)

9.2 ในระหว่างที่ยังมิได้มีการเลือกประธานกรรมการและรองประธานกรรมการตามมาตรา 24 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานกรรมการและรองประธานกรรมการ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทำหน้าที่ประธานกรรมการ และรองประธานกรรมการไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการเลือกประธานกรรมการและรองประธานกรรมการตามมาตรา 24 วรรคสอง ดังกล่าว (ร่างมาตรา 46)

9.3 การใด ๆ บรรดาที่คณะกรรมการ คณะกรรมการธุรกรรม เลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ ได้กระทำไปโดยชอบตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ ส่วนการดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่คณะกรรมการจะมีมติเป็นอย่างอื่น (ร่างมาตรา 47)

9.4 บรรดากฎกระทรวงและระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ออกกฎกระทรวงและระเบียบตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้นายกรัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ (ร่างมาตรา 48)

10. ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 49)

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ “ความผิดมูลฐาน” หมายความว่า</p>	<p>เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ ของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้มาตรการป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงินมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสถานการณ์ ปัจจุบันและสอดคล้องกับรูปแบบการฟอกเงินที่มีความซับซ้อน มากขึ้น จึงจำเป็นต้องมีมาตรการทางกฎหมายที่เท่าทัน ต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเพื่อลดความเสี่ยงจากอาชญากรรม ร้ายแรงที่เป็นภัยคุกคามและกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ และความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้ สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๑) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด</p> <p>(๔) ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน หรือกระทำโดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินหรือกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งกระทำโดยกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบหรือมีประโยชน์เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของสถาบันการเงินนั้น</p>	<p><u>“(๑) ความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยกฎหมายยาเสพติด”</u></p> <p>มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒/๑) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p><u>“(๒/๑) ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะเพื่อความประสงค์แห่งการค้า โดยการค้า หรือประกอบการค้า”</u></p> <p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p><u>“(๔) ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน หรือกระทำโดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน ซึ่งกระทำโดยกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบหรือมีประโยชน์เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของสถาบันการเงินนั้น”</u></p>	<p>แก้ไขชื่อกฎหมายให้สอดคล้องกับกฎหมายปัจจุบัน</p> <p>เพื่อนำมาตรการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมาใช้กับความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กตามมาตรา ๒๘๗/๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>นำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ไปกำหนดไว้ใน (๒๕) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน”</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๗) ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร</p> <p>(๑๐) ความผิดเกี่ยวกับการเป็นสมาชิกอั้งยี่ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมที่มีกฎหมายกำหนดเป็นความผิด</p>	<p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๗) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(๗) ความผิดเกี่ยวกับการนำเข้ามาในหรือส่งออก ไปนอกราชอาณาจักรซึ่งของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการค้า”</p> <p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๑๐) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(๑๐) ความผิดฐานเป็นอั้งยี่ตามประมวลกฎหมายอาญา ที่ได้กระทำในลักษณะเป็นเครือข่ายอาชญากรรม หรือความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ”</p> <p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน (๑๔) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับความผิดตาม มาตรา ๒๔๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับชื่อฐานความผิด เป็นอั้งยี่ตามมาตรา ๒๐๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๑๔) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมเอกสารสิทธิ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือหนังสือเดินทางตามประมวลกฎหมายอาญานั้นมีลักษณะเป็นปกติธุระหรือเพื่อการค้า</p> <p>(๒๐) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดไม่เป็นธรรมที่มีผลกระทบต่อราคาการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าหรือเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลภายในตามกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า</p>	<p>“(๑๔) ความผิดฐานปลอมเอกสารที่เป็นเอกสารสิทธิ หรือเอกสารราชการ หรือความผิดฐานปลอมบัตรอิเล็กทรอนิกส์ ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือความผิดเกี่ยวกับหนังสือเดินทาง ตามหมวด ๕ ความผิดเกี่ยวกับหนังสือเดินทาง แห่งประมวลกฎหมายอาญา ทั้งนี้ เฉพาะที่มีลักษณะกระทำเป็นปกติธุระ หรือเพื่อการค้า หรือที่ได้กระทำในลักษณะเป็นเครือข่ายอาชญากรรม”</p> <p>มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๒๐) ของบทนิยาม คำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(๒๐) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าดิจิทัลตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล”</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒๒) (๒๓) (๒๔) (๒๕) (๒๖) และ (๒๗) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>“(๒๒) ความผิดตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๗ ทวิ หรือมาตรา ๕๐/๔ แห่งประมวลรัษฎากร ที่ได้กระทำในลักษณะ</p>	<p>เพื่อให้ครอบคลุมเอกสารราชการ และสอดคล้องกับชื่อฐานความผิดในหมวด ๓ ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร ของลักษณะ ๗ ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง ตามประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>เนื่องจากมีการยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า และเพิ่มความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่วินิจฉัยว่าการกำหนดให้ความผิด</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p><u>เป็นเครือข่ายอาชญากรรม โดยสร้างธุรกรรมอันเป็นเท็จหรือปกปิดเงินได้พึงประเมินหรือรายได้ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือฉ้อโกงภาษีอากร และมีพฤติกรรมปกปิดหรือซ่อนเร้นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำ ความผิดเพื่อมิให้ติดตามทรัพย์สินนั้นได้ ทั้งนี้ เฉพาะที่มีจำนวนภาษีที่หลีกเลี่ยงตั้งแต่สิบล้านบาทต่อปีภาษีขึ้นไปหรือจำนวนภาษีที่ขอคืนตั้งแต่สองล้านบาทต่อปีภาษีขึ้นไป</u></p> <p><u>(๒๓) ความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธ ที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง</u></p> <p><u>(๒๔) ความผิดฐานบังคับใช้แรงงานหรือบริการ ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ที่ได้กระทำในลักษณะเป็นเครือข่ายอาชญากรรม และเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย</u></p> <p><u>(๒๕) ความผิดเกี่ยวกับการยักยอกหรือฉ้อโกง หรือประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน หรือกระทำโดยทุจริต ซึ่งกระทำโดยกรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน ตัวแทน หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงาน หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานของนิติบุคคล หรือจัดการกองทรัสต์ ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ กฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล หรือกฎหมายว่าด้วยทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน แล้วแต่กรณี</u></p>	<p>เกี่ยวกับภาษีอากรเป็นความผิดมูลฐานในประมวล รัชฎากรชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยได้แก้ไข ให้นำองค์ประกอบความผิดตามมาตรา ๓๗ ตรี แห่งประมวลรัชฎากร เฉพาะที่เป็นการกระทำ ความผิดร้ายแรงมากำหนดเป็นความผิดมูลฐาน ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน</p> <p>เพื่อนำความผิดมูลฐานที่กำหนดใน มาตรา ๒๕ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการสนับสนุนทางการเงิน แก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธ ที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. ๒๕๕๙ มากำหนด เป็นความผิดมูลฐาน</p> <p>เพื่อนำความผิดมูลฐานที่กำหนดใน มาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติ ป้องกัน และปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มากำหนดเป็นความผิดมูลฐาน</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายปัจจุบัน ที่มีการเพิ่มความผิดเกี่ยวกับการยักยอกหรือฉ้อโกง หรือประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในกฎหมายว่าด้วยสัญญา ซื้อขายล่วงหน้า กฎหมายว่าด้วยการประกอบ ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล และกฎหมายว่าด้วยทรัสต์ เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>(๒๖) ความผิดเกี่ยวกับการเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา ตามกฎหมายว่าด้วยการห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา ซึ่งผู้กระทำ ได้ทวงถามหนี้ในลักษณะข่มขู่ ใช้ความรุนแรงหรือกระทำการอื่นใด ที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ร่างกาย ชื่อเสียง หรือทรัพย์สินของลูกหนี้ หรือผู้อื่น หรือทวงถามหนี้ในลักษณะที่เป็นเท็จ หรือทำให้เกิด ความเข้าใจผิด โดยการแสดงหรือการใช้ข้อความ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือเครื่องแบบที่ทำให้เข้าใจว่าเป็นการกระทำของศาล เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ว่าด้วยการทวงถามหนี้ และได้กระทำในลักษณะเป็นเครือข่าย อาชญากรรม</p> <p>(๒๗) ความผิดเกี่ยวกับการร่วมกันหรือสมยอมในการเสนอ ราคาต่อหน่วยงานของรัฐ ข่มขู่ใจผู้อื่นให้จำยอม ใช้อุบายหลอกลวง หรือกระทำการโดยวิธีการอื่นใดเป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการ เสนอราคาอย่างเป็นธรรมหรือให้มีการเสนอราคาโดยหลงผิด หรือกระทำการใด ๆ เพื่อกีดกันการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม ตามกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงาน ของรัฐ ทั้งนี้ เฉพาะคดีที่มีวงเงินหรือมูลค่าตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาท ขึ้นไป”</p> <p>มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “เครือข่ายอาชญากรรม” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” และบทนิยามคำว่า “ธุรกรรม” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>“เครือข่ายอาชญากรรม” หมายความว่า คณะบุคคล ตั้งแต่สามคนขึ้นไปที่รวมตัวกันเพื่อกระทำการใดอันมิชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางการเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์ ทางวัตถุอย่างอื่น ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม”</p>	<p>เพื่อกำหนดให้การกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ เฉพาะความผิดร้ายแรงและกระทำเป็นเครือข่าย อาชญากรรมเป็นความผิดมูลฐาน</p> <p>เพื่อกำหนดให้การกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการ เสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๒ เฉพาะความผิดร้ายแรงที่มีวงเงินหรือมูลค่าตั้งแต่ หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไปเป็นความผิดมูลฐาน .</p> <p>เพื่อกำหนดความหมายของเครือข่าย อาชญากรรมที่เป็นองค์ประกอบความผิดมูลฐาน</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๓ าลา าลา</p> <p>ในกรณีที่มีข้อเท็จจริงใดที่เกี่ยวข้องหรืออาจจะ เป็นประโยชน์ในการยืนยันหรือยกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับธุรกรรม ที่สถาบันการเงินได้รายงานไปแล้ว ให้สถาบันการเงินรายงาน ข้อเท็จจริงนั้นให้สำนักงานทราบโดยไม่ชักช้า</p> <p>มาตรา ๑๕/๑ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรผู้ใด ได้รับแจ้งรายการเกี่ยวกับการนำเงินตราไม่ว่าจะเป็นเงินตรา หรือเงินตราต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม การแลกเปลี่ยนเงินเข้ามาในหรือออกไปนอกประเทศ อันมีมูลค่า รวมกันถึงจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ศุลกากรดังกล่าวรวบรวมและจัดส่งข้อมูลที่ได้รับแจ้งนั้น</p>	<p>มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ในกรณีที่ความปรากฏต่อสถาบันการเงินว่าข้อเท็จจริง ที่ได้รายงานไปแล้วมีการเปลี่ยนแปลงหรือผิดหลงในสาระสำคัญ ให้สถาบันการเงินรายงานข้อเท็จจริงนั้นให้สำนักงานทราบ โดยไม่ชักช้า”</p> <p>มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>“มาตรา ๑๔/๑ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร คณะกรรมการ จะกำหนดให้สหกรณ์การเกษตรที่มีทุนซึ่งมีมูลค่าหุ้นรวมตั้งแต่ หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไปมีหน้าที่ดำเนินการตามหมวดนี้เช่นเดียวกับ สถาบันการเงินทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้”</p> <p>มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕/๑ เมื่อพนักงานศุลกากรผู้ใดได้รับแจ้ง รายการเกี่ยวกับการส่งหรือนำเงินตรา เงินตราต่างประเทศ หรือตราสารเปลี่ยนมือเข้ามาในหรือออกไปนอกประเทศตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ให้พนักงานศุลกากรดังกล่าว จัดส่งรายการที่ได้รับแจ้งนั้นไปยังสำนักงานด้วย ทั้งนี้ ตามวิธีการ ที่เลขาธิการและอธิบดีกรมศุลกากรร่วมกันกำหนด”</p>	<p>เพื่อกำหนดให้สถาบันการเงินรายงาน ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลง หรือผิดหลงในสาระสำคัญ</p> <p>เพื่อป้องกันมิให้สหกรณ์การเกษตรถูกใช้ เป็นช่องทางในการฟอกเงินและไม่เป็นภาระแก่ สหกรณ์การเกษตรขนาดเล็กเกินสมควร</p> <p>เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การรายงาน ของพนักงานศุลกากรให้ครอบคลุมถึงการนำ ตราสารเปลี่ยนมือเข้ามาในหรือออกไป นอกประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม การแลกเปลี่ยนเงิน และปัจจุบันมีประกาศ กระทรวงการคลัง เรื่อง การควบคุม</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ไปยังสำนักงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการแจ้งรายการ ที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>จำนวนเงินตราหรือเงินตราต่างประเทศที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่น้อยกว่าจำนวนที่ผู้นำเงินตราที่นำเข้ามาในหรือออกไปนอกประเทศต้องแจ้งรายการตามที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินกำหนด</p> <p>มาตรา ๑๖ ให้ผู้ประกอบอาชีพดังต่อไปนี้มีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานในกรณีเป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ทั้งนี้ ผู้ประกอบอาชีพตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕) ต้องเป็นนิติบุคคล เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยที่มีพยานหลักฐานอันสมควรว่ามีการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินกับผู้ประกอบอาชีพตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕) ที่มีได้เป็นนิติบุคคลให้สำนักงานมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน</p> <p>(๑) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการ การให้คำแนะนำ หรือการเป็นที่ปรึกษาในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตามมาตรา ๑๓</p>	<p>มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p><u>“มาตรา ๑๖ ผู้ประกอบอาชีพดังต่อไปนี้ เป็นปกติธุระและเป็นนิติบุคคลมีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยและธุรกรรมอื่นตามที่กำหนดไว้ต่อสำนักงาน</u></p> <p>(๑) ให้คำแนะนำหรือเป็นที่ปรึกษาในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตามมาตรา ๑๓</p>	<p>การแลกเปลี่ยนเงิน (ฉบับที่ ๖) ซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน กำหนดจำนวนมูลค่าเงินตรา เงินตราต่างประเทศ หรือตราสารเปลี่ยนมือที่ต้องแจ้งรายการต่อพนักงานศุลกากรแล้ว</p> <p>เพื่อกำหนดให้ชัดเจนว่าผู้ประกอบอาชีพต้องดำเนินการเป็นปกติธุระและเป็นนิติบุคคล และให้รายงานการทำธุรกรรมเฉพาะกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัย ส่วนธุรกรรมอื่นจะรายงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่เกี่ยวข้องหรืออาจจะ เป็นประโยชน์ในการยืนยันหรือยกเลิข้อเท็จจริงเกี่ยวกับธุรกรรมที่ได้ รายงานไปตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บุคคลดังกล่าวรายงานข้อเท็จจริงนั้น ให้สำนักงานทราบโดยไม่ชักช้า</p> <p>ให้นำความในมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับกับผู้มีหน้าที่รายงาน ตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม เว้นแต่กรณีผู้มีหน้าที่รายงานดังกล่าว เป็นผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินเสียเอง</p>	<p><u>การรายงานการทำธุรกรรมตามวรรคหนึ่ง</u> ให้นำความใน มาตรา ๑๓ วรรคสอง และมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p> <p><u>ผู้ประกอบอาชีพตามวรรคหนึ่ง</u> หมายความว่าเฉพาะ ผู้ดำเนินกิจการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด โดยการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าว คณะกรรมการ ต้องกำหนดให้จำกัดแต่เฉพาะผู้ดำเนินกิจการที่มีลักษณะเสี่ยง ต่อการฟอกเงิน”</p> <p>มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของ มาตรา ๑๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘</p> <p>“ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่มูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรไม่แสวงหากำไรซึ่งรับเงินหรือทรัพย์สินจากบุคคล ซึ่งไม่มีสัญชาติไทย หรือจากมูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรไม่แสวงหา กำไรที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศเป็นจำนวนเงินรวมปีมากกว่าที่กำหนด ในกฎกระทรวง และในกรณีจำเป็นจะสั่งให้รายงานการรับบริจาค และการใช้จ่ายเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวด้วยก็ได้”</p>	<p>เพื่อนำหลักเกณฑ์การรายงานการทำ ธุรกรรมของสถาบันการเงินมาใช้บังคับแก่ ผู้ประกอบอาชีพด้วย</p> <p>เนื่องจากผู้ประกอบอาชีพตามวรรคหนึ่ง มีความหมายอย่างกว้าง อาจครอบคลุมการดำเนิน กิจการในบางลักษณะที่ไม่มีความเสี่ยงที่จะ ถูกใช้เป็นช่องทางในการฟอกเงิน จึงให้อำนาจ คณะกรรมการ ป.ง. กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ของผู้ดำเนินกิจการที่จะเป็นผู้ประกอบอาชีพ</p> <p>เพื่อกำหนดให้มูลนิธิ สมาคม หรือองค์กร ไม่แสวงหากำไรซึ่งรับเงินหรือทรัพย์สินจากบุคคล ซึ่งไม่มีสัญชาติไทย หรือจากมูลนิธิฯ ที่ตั้งอยู่ใน ต่างประเทศ ต้องชี้แจง ระบุ หรือรายงานการรับ บริจาคและการใช้จ่ายเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าว</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๗ การรายงานตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ให้เป็นไปตามแบบ ระยะเวลา หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๑๙ การรายงานตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ซึ่งผู้รายงานกระทำโดยสุจริต หากก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลใด ผู้รายงานไม่ต้องรับผิดชอบ</p> <p>มาตรา ๒๐ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพ ตามมาตรา ๑๖ จัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรม ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งต้องกำหนดมาตรการเพื่อขจัดอุปสรรคในการแสดงตนของคนพิการหรือทุพพลภาพด้วย เว้นแต่ลูกค้าได้แสดงตนไว้ก่อนแล้ว</p> <p>การแสดงตนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามวิธีการที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	<p>มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๗ การรายงานตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ให้เป็นไปตามแบบ <u>รายการ</u> ระยะเวลา และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด”</p> <p>มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๙ การรายงานหรือการดำเนินการเพื่อประโยชน์ <u>ในการทำรายงานตามหมวดนี้</u> ซึ่งกระทำโดยสุจริต. หากก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลใด <u>ผู้มีหน้าที่รายงาน</u>ไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายนั้น”</p> <p>มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>เพื่อให้อำนาจคณะกรรมการ ปง. กำหนดรายการซึ่งจะรวมถึงข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับธุรกรรมที่ต้องรายงานด้วย</p> <p>เพื่อยกเว้นความรับผิดของผู้มีหน้าที่ รายงาน</p> <p>เนื่องจากการจัดให้ลูกค้าแสดงตนตาม มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ครอบคลุมถึงธุรกรรมที่ต้อง แสดงตนและวิธีการแสดงตนตามวรรคสองแล้ว</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๐/๑ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพ ตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๔) ต้องกำหนดนโยบายการรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยงที่อาจเกี่ยวกับการฟอกเงินของลูกค้า และต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เมื่อเริ่มทำธุรกรรมครั้งแรกโดยต้องตรวจสอบเป็นระยะจนสิ้นสุด ดำเนินการเมื่อมีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า</p> <p>การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ตามวรรคหนึ่งจะมีขอบเขตเพียงใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงเกี่ยวกับการแสดงตน และการพิสูจน์ทราบลูกค้า การตรวจทานบัญชีลูกค้า และการติดตาม ความเคลื่อนไหวทางบัญชีของลูกค้าที่ได้รับการแจ้งจากสำนักงาน</p> <p>ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับกับ ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ด้วยโดยอนุโลม แต่จะใช้กับผู้ประกอบอาชีพที่มีลักษณะอย่างไร ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ โดยต้องมีให้มีลักษณะเป็นการก่อความเดือดร้อนแก่ผู้ประกอบอาชีพรายย่อย และประชาชนที่เกี่ยวข้องจนเกินสมควร และต้องดำเนินการ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเท่านั้น</p> <p>มาตรา ๒๑ เมื่อมีการทำธุรกรรมตามมาตรา ๑๓ ให้สถาบันการเงินบันทึกข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับธุรกรรมดังกล่าว ตามแบบ รายการ หลักเกณฑ์ และวิธีการ ที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p><u>“มาตรา ๒๐/๑ เพื่อประโยชน์ในการที่สถาบันการเงิน และผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ จะสามารถรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้ในการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยจะออกกฎกระทรวง กำหนดแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับการทำธุรกรรมกับลูกค้า และการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง ก็ได้ ทั้งนี้ เท่าที่จำเป็นและไม่เป็นภาระแก่ผู้ปฏิบัติจนเกินสมควร แก่เหตุ และเมื่อมีกฎกระทรวงกำหนดแนวทางดังกล่าวแล้ว สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวต้องรวบรวมข้อมูล ให้สอดคล้องกับแนวทางนั้น</u></p> <p><u>ในกรณีที่ สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพ ตามวรรคหนึ่งไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการแจ้งให้สถาบัน การเงินหรือผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวปฏิบัติให้ถูกต้องภายใน ระยะเวลาที่กำหนด”</u></p> <p>มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>เพื่อให้สำนักงาน ป.ง. มีอำนาจ ออกกฎกระทรวงกำหนดแนวทางในการปฏิบัติ เกี่ยวกับการทำธุรกรรมกับลูกค้าและการตรวจสอบ เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง เท่าที่จำเป็นและไม่เป็นภาระแก่ผู้ปฏิบัติจนเกิน สมควรแก่เหตุ</p> <p>เนื่องจากได้นำไปรวมกับมาตรา ๑๗ แล้ว</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๑/๑ ห้ามมิให้ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ หรือบุคคลใดเปิดเผยข้อมูลหรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันอาจทำให้ลูกค้าหรือบุคคลภายนอกทราบเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า การรายงานธุรกรรมหรือการส่งข้อมูลอื่นใดไปยังสำนักงาน เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามกฎหมายหรือตามคำสั่งศาลหรือเป็นการเปิดเผยข้อมูลระหว่างสำนักงานใหญ่กับสาขาของผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ ที่ตั้งอยู่ในหรือต่างประเทศเพื่อดำเนินการอันเกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>รายงานที่สำนักงานได้รับตามหมวดนี้ถือเป็นความลับในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้เลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บรักษาและใช้ประโยชน์จากข้อมูลดังกล่าวเฉพาะเพื่อการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๒๑/๓ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานมีหน้าที่จัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายให้แก่ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖</p>	<p>มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๑/๑ ห้ามมิให้ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ หรือบุคคลใดกระทำการใด ๆ อันอาจทำให้ลูกค้าหรือบุคคลภายนอกทราบว่าจะมีการรายงานหรือได้มีการรายงาน การทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยไปยังสำนักงาน เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย หรือตามคำสั่งศาล หรือเป็นการเปิดเผยภายในของผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ หรือระหว่างบริษัทในเครือที่มีลักษณะความสัมพันธ์ตามที่คณะกรรมการกำหนด”</p> <p>มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑/๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๑/๓ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานมีหน้าที่จัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายให้แก่ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖</p>	<p>ตัดการส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยออก เนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งของรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยอยู่แล้ว สำหรับการรายงานหรือข้อมูลที่สำนักงาน ปง. จัดส่งหรือได้มาซึ่งถือเป็นความลับในราชการได้แยกออกมาเป็นร่างมาตรา ๒๓/๑</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>เมื่อผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ มีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึกอบรมตามวรรคหนึ่งแล้ว ต้องจัดให้ผู้ได้รับการฝึกอบรมดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ในการจัดทำรายงานหรือควบคุมการจัดทำรายงาน การจัดให้ลูกค้าแสดงตน และการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดให้มีการฝึกอบรมตามวรรคหนึ่ง และการจัดให้ผู้ได้รับการฝึกอบรมปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>มาตรา ๒๒ เว้นแต่จะได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น ให้สถาบันการเงินเก็บรักษารายละเอียด ดังนี้</p> <p>(๑) เกี่ยวกับการแสดงตนตามมาตรา ๒๐ เป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า</p> <p>(๒) เกี่ยวกับการทำธุรกรรมและบันทึกข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๑ เป็นเวลาห้าปี นับแต่ได้มีการทำธุรกรรมหรือบันทึกข้อเท็จจริงนั้น</p> <p>ให้นำความใน (๑) มาใช้บังคับกับผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ด้วย</p>	<p>ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ อาจจัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย โดยให้สำนักงานให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนตามสมควร และจะใช้หลักสูตรของสำนักงานก็ได้”</p> <p>มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๒ ให้สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ เก็บรักษารายละเอียดของข้อมูลหรือหลักฐานที่ใช้ประกอบการรายงานหรือที่ได้มาจากการตรวจสอบที่ต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า เว้นแต่กรณีการรายงานตามมาตรา ๑๗ ให้นำแต่วันที่ได้มีการทำธุรกรรมหรือบันทึกข้อเท็จจริงนั้น</p> <p>ในกรณีมีความจำเป็นและมีเหตุอันสมควร เลขาธิการจะขยายระยะเวลาการเก็บรักษารายละเอียดของข้อมูลหรือหลักฐานตามวรรคหนึ่งในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือกรณีใดกรณีหนึ่งให้มากกว่าห้าปีก็ได้ แต่ต้องไม่เกินสิบปี</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการในการเก็บรักษารายละเอียดของข้อมูลหรือหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งต้องไม่กำหนดให้เกิดภาระแก่สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ จนเกินจำเป็น”</p>	<p>เพื่อให้ผู้มีหน้าที่รายงานอาจจัดให้มีการฝึกอบรม โดยสำนักงาน ปปง. จะให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนก็ได้</p> <p>เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมรายละเอียดและระยะเวลาการเก็บรักษารายละเอียดของข้อมูลหรือหลักฐานเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าให้เหมาะสมยิ่งขึ้น</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๒/๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐/๑ วรรคสาม ให้ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ เก็บรักษา รายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ตามมาตรา ๒๐/๑ เป็นเวลาสิบปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า แต่ก่อนพ้นกำหนดเวลาสิบปีดังกล่าว</p> <p>หากมีเหตุจำเป็นและสมควรเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้สำหรับลูกค้ารายใด ให้เลขาธิการแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้มีหน้าที่รายงานดังกล่าวเก็บรักษารายละเอียดของลูกค้ารายนั้นต่อไปอีกไม่เกินห้าปีนับแต่พ้นเวลาสิบปีก็ได้</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการเก็บรักษารายละเอียดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>มาตรา ๒๓ บทบัญญัติในหมวดนี้มีให้ใช้บังคับแก่ธนาคาร แห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย</p>	<p>มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘</p> <p>มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>มาตรา ๒๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๓/๑ ของหมวด ๒ การรายงานและการแสดงตน แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒</p> <p><u>“มาตรา ๒๓/๑ .รายงานหรือข้อมูลจัดส่งหรือที่สำนักงาน ได้มาตามพระราชบัญญัตินี้ถือเป็นความลับในราชการ และให้เลขาธิการ เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บรักษา ในกรณีจำเป็น เลขาธิการจะส่ง รายงานหรือข้อมูลให้หน่วยงานของรัฐเฉพาะเพื่อใช้ประโยชน์ ในการดำเนินการเกี่ยวกับความผิดฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินก็ได้ แต่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ ของหน่วยงานของรัฐดังกล่าว จะเปิดเผยรายงานหรือข้อมูลนั้นแก่หน่วยงานของรัฐหรือบุคคลอื่นใด มิได้ เว้นแต่จะเป็นการเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี ที่เกี่ยวข้อง”</u></p>	<p>เนื่องจากได้นำไปรวมกับมาตรา ๒๒ แล้ว</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “สถาบัน การเงิน” โดยไม่รวมถึงธนาคารแห่งประเทศไทยแล้ว</p> <p>เพื่อให้การรายงานหรือข้อมูลที่ สำนักงาน ปปง. จัดส่งหรือได้มาซึ่งถือเป็นความลับ ในราชการ สามารถใช้บังคับแก่กรณีอื่นตามที่ กำหนดในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่ได้กำหนดข้อยกเว้น ในกรณีที่สามารถเปิดเผยได้ไว้ด้วย</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๔/๒ ผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p> ฯลฯ ฯลฯ</p> <p>(๓) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมขึ้นไป หรือเป็นหรือเคยเป็นหัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจหรือหัวหน้าหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไปในด้านหนึ่งด้านใดตาม (๔)</p> <p> ฯลฯ ฯลฯ</p> <p>มาตรา ๒๗ ฯลฯ ฯลฯ</p> <p>ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว</p>	<p>มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๒๔/๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(๓) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมขึ้นไปหรือเทียบเท่า หรือเป็นหรือเคยเป็นหัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจหรือหัวหน้าหน่วยงานอื่นของรัฐหรือดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไปในด้านหนึ่งด้านใดตาม (๔)”</p> <p>มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้แต่งตั้งผู้อื่นดำรงตำแหน่งแทนตำแหน่งที่ว่างขึ้นใหม่ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน และให้มีวาระการดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๒๖ ทั้งนี้ ในระหว่างที่ยังไม่ได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ถ้ามีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลืออยู่ อย่างน้อยหนึ่งคน ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่”</p>	<p>เพื่อให้สามารถคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมขึ้นไปเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้</p> <p>เพื่อให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับแต่งตั้งขึ้นใหม่มีวาระการดำรงตำแหน่งของตนเอง และเพื่อให้การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ปง. มีความต่อเนื่อง</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๘ าลา าลา</p> <p>ผู้ทำธุรกรรมซึ่งถูกสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินจะแสดงหลักฐานว่าเงินหรือทรัพย์สินในการทำธุรกรรมนั้นมีทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อให้มีคำสั่งเพิกถอนการยึดหรืออายัดก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณีสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือสั่งเพิกถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นแล้ว ให้คณะกรรมการธุรกรรมรายงานต่อคณะกรรมการ</p>	<p>มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่และวรรคห้าของมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p><u>“ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินที่ถูกสั่งยึดหรืออายัดมีสิทธิร้องขอให้เพิกถอนการยึดหรืออายัดนั้นได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</u></p> <p><u>ในกรณีที่ผู้ยื่นคำร้องขอมีหลักฐานแสดงได้ว่าทรัพย์สินนั้นมีใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือเจ้าของที่แท้จริงมิได้รู้เห็นเป็นใจหรือยินยอมให้ทรัพย์สินนั้นถูกใช้หรือครอบครองไว้เพื่อใช้หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน หรือตนเป็นผู้รับโอนทรัพย์สินมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทนหรือได้มาโดยสุจริตและตามสมควรในทางศีลธรรมอันดีหรือในทางกุศลสาธารณะ ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีคำสั่งเพิกถอนการยึดหรืออายัดดังกล่าวโดยพลัน และให้สำนักงานคืนทรัพย์สินแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ปรากฏอยู่ในขณะยึดหรืออายัดไว้โดยเร็ว</u></p> <p><u>เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันตามวรรคหนึ่งแล้ว ไม่ว่าจะมิคำร้องขอตามวรรคสี่หรือไม่ก็ตาม หากมิได้มีการดำเนินการตามมาตรา ๔๙ ให้สำนักงานคืนทรัพย์สินแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ปรากฏอยู่ในขณะยึดหรืออายัดไว้โดยเร็ว</u></p> <p><u>ในระหว่างที่ยังไม่มีการคืนทรัพย์สินตามวรรคห้าหรือวรรคหก ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานที่จะดูแลรักษาทรัพย์สินนั้น และให้นำความในมาตรา ๔๗ มาใช้บังคับแก่การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินนั้นด้วยโดยอนุโลม</u></p> <p>เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณีสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือสั่งเพิกถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นแล้ว ให้คณะกรรมการธุรกรรมรายงานต่อคณะกรรมการ”</p>	<p>เพื่อให้เกิดความชัดเจน เนื่องจากผู้ทำธุรกรรมซึ่งถูกสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สิน อาจเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือผู้มีส่วนได้เสีย และแก้ไขเหตุที่อาจร้องขอให้เพิกถอนการยึดหรืออายัดให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๐ รวมถึงกรณีที่ไม่มีผู้มาขอรับทรัพย์สินคืนได้แก้ไขให้สอดคล้องกับคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒/๒๕๖๔</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าทรัพย์สินใดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ให้เลขาธิการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการพิจารณาเพื่อยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินโดยเร็ว</p> <p>ในกรณีที่ พนักงานอัยการเห็นว่าเรื่องดังกล่าวยังไม่สมบูรณ์พอที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนตกเป็นของแผ่นดินได้ ให้พนักงานอัยการรีบแจ้งให้เลขาธิการทราบเพื่อดำเนินการต่อไป โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน</p> <p>ให้เลขาธิการรีบดำเนินการตามวรรคสองแล้วส่งเรื่องเพิ่มเติมไปให้พนักงานอัยการพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง หากพนักงานอัยการยังเห็นว่าไม่มีเหตุพอที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนตกเป็นของแผ่นดิน ให้พนักงาน</p>	<p>มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๔๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าทรัพย์สินใดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ให้เลขาธิการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการพิจารณาเพื่อยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินโดยเร็ว และในกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า <u>ทรัพย์สินดังกล่าวมีภาระจำนองหรือภาระอื่นใดทำนองเดียวกัน หรืออยู่ในระหว่างการขายฝาก และผู้รับจำนองหรือผู้ทรงสิทธิ หรือผู้ซื้อตามสัญญาขายฝากรู้เห็นเป็นใจหรือจงใจยกย้ายถ่ายเททรัพย์สินนั้นอันเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงิน ให้เลขาธิการแจ้งให้พนักงานอัยการทราบ และให้พนักงานอัยการพิจารณาขอให้ศาลเพิกถอนการจำนองหรือภาระอื่นใด หรือการขายฝากดังกล่าวไปในคราวเดียวกันด้วย</u></p> <p>ในกรณีที่ พนักงานอัยการเห็นว่าเรื่องดังกล่าวยังไม่สมบูรณ์พอที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนตกเป็นของแผ่นดินได้ ให้พนักงานอัยการรีบแจ้งให้เลขาธิการทราบเพื่อดำเนินการต่อไป โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน</p> <p>ให้เลขาธิการดำเนินการตามวรรคสองโดยเร็ว แล้วส่งเรื่องเพิ่มเติมไปให้พนักงานอัยการพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง หากพนักงานอัยการยังเห็นว่าไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนตกเป็นของแผ่นดิน ให้พนักงาน</p>	<p>เพื่อแก้ไขปัญหากรณีทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมีภาระจำนองหรือภาระอื่นใดทำนองเดียวกัน หรืออยู่ในระหว่างการขายฝาก</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>อัยการรับแจ้งให้เลขาธิการทราบเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่ได้รับเรื่องจากเลขาธิการ และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดเป็นประการใด ให้พนักงานอัยการและเลขาธิการปฏิบัติตามนั้น หากคณะกรรมการมิได้วินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการ</p> <p>เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดไม่ให้ยื่นคำร้องหรือไม่วินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดระยะเวลาและได้ปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการตามวรรคสามแล้ว ให้เรื่องนั้นเป็นที่สุด และห้ามมิให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับบุคคลนั้นในทรัพย์สินเดียวกันนั้นอีก เว้นแต่จะได้พยานหลักฐานใหม่อันสำคัญ ซึ่งน่าจะทำให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของบุคคลนั้นตกเป็นของแผ่นดินได้ และในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าไม่มีผู้ใดขอรับคืนทรัพย์สินดังกล่าวภายในสองปีนับแต่วันที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดไม่ให้ยื่นคำร้องหรือไม่วินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดระยะเวลา ให้สำนักงานดำเนินการนำทรัพย์สินนั้นส่งเข้ากองทุน และในกรณีที่มีผู้มาขอรับคืนโดยใช้สิทธิขอรับคืนตามกฎหมายอื่นซึ่งสามารถทำได้ถึงแม้จะเกินกว่ากำหนดสองปี ให้สำนักงานส่งคืนทรัพย์สินนั้นแก่ผู้มาขอรับคืน หากไม่อาจส่งคืนทรัพย์สินได้ ให้คืนเป็นเงินจากกองทุนแทน หากยังไม่มีผู้มาขอรับคืนเมื่อล่วงพ้นห้าปี ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของกองทุน ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ การเก็บรักษา และการจัดการทรัพย์สินหรือเงินในระหว่างที่ยังไม่มีผู้มาขอรับคืน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p>	<p>อัยการรับแจ้งให้เลขาธิการทราบเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่ได้รับเรื่องจากเลขาธิการ และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดเป็นประการใด ให้พนักงานอัยการและเลขาธิการปฏิบัติตามนั้น หากคณะกรรมการมิได้วินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการ</p> <p>เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดไม่ให้ยื่นคำร้องหรือไม่วินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดระยะเวลาและได้ปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการตามวรรคสามแล้ว ให้เรื่องนั้นเป็นที่สุด และห้ามมิให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับบุคคลนั้นในทรัพย์สินเดียวกันนั้นอีก เว้นแต่จะได้พยานหลักฐานใหม่อันสำคัญ ซึ่งน่าจะทำให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของบุคคลนั้นตกเป็นของแผ่นดินได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้สำนักงานคืนทรัพย์สินแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ปรากฏอยู่ในขณะยึดหรืออายัดไว้โดยเร็ว ในระหว่างที่ยังไม่มีการคืนทรัพย์สิน ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานที่จะดูแลรักษาทรัพย์สินนั้น และให้นำความในมาตรา ๕๗ มาใช้บังคับแก่การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินนั้นด้วยโดยอนุโลม</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒/๒๕๖๔ ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดมาขอรับทรัพย์สินคืน</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>เมื่อศาลรับคำร้องที่พนักงานอัยการยื่นต่อศาลแล้ว ให้ศาลสั่งให้ปิดประกาศไว้ที่ศาลนั้น และประกาศอย่างน้อยสองวัน ติดต่อกันในหนังสือพิมพ์ที่มีจำหน่ายแพร่หลายในท้องถิ่น เพื่อให้ผู้ซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของหรือมีส่วนได้เสียในทรัพย์สิน มายื่นคำร้องขอก่อนศาลมีคำสั่งกับให้ศาลสั่งให้ส่งสำเนาประกาศ ไปยังเลขาธิการเพื่อปิดประกาศไว้ที่สำนักงานและสถานีตำรวจ ท้องที่ที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ และถ้ามีหลักฐานแสดงว่าผู้ใดอาจอ้างว่า เป็นเจ้าของหรือมีส่วนได้เสียในทรัพย์สิน ก็ให้เลขาธิการมีหนังสือ แจ้งให้ผู้นั้นทราบเพื่อใช้สิทธิดังกล่าว การแจ้งนั้นให้แจ้งโดยทาง ไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามที่อยู่ ครั้งหลังสุดของผู้ นั้น เท่าที่ปรากฏในหลักฐาน</p>	<p>เมื่อศาลรับคำร้องที่พนักงานอัยการยื่นต่อศาลแล้ว ให้ศาลสั่งให้<u>ลงประกาศโดยวิธีการลงโฆษณาทางสื่อเทคโนโลยี สารสนเทศของศาลและของสำนักงาน</u> เพื่อให้ผู้ซึ่งอาจอ้างว่า เป็นเจ้าของหรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินที่พนักงานอัยการ ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมายื่นคำร้องขอก่อนศาลมีคำสั่ง และให้เลขาธิการมีหนังสือแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทรัพย์สินนั้น <u>อยู่ในขณะยึดหรืออายัดทรัพย์สินและผู้ที่มีหลักฐานแสดงว่า เป็นเจ้าของหรือมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินนั้นทราบเพื่อใช้สิทธิ</u> ดังกล่าวด้วย โดยแจ้งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามที่อยู่ ครั้งหลังสุดของผู้นั้นเท่าที่ปรากฏในหลักฐาน โดยจะส่งทางไปรษณีย์ <u>อิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อดิจิทัลอื่นใด หรือวิธีการอื่นที่คณะกรรมการ กำหนดด้วยก็ได้ และเมื่อได้แจ้งโดยวิธีการดังกล่าวแล้ว ให้สันนิษฐาน ไว้ก่อนว่าผู้นั้นได้ทราบหรือได้รับแจ้งแล้ว</u></p> <p><u>ในการดำเนินการตามวรรคสองหรือวรรคสาม หากมีกรณี จำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ที่จะต้องยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้น เกินกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานอัยการ ตามคำร้องขอของเลขาธิการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้ศาล ขยายระยะเวลาการยึดหรืออายัดออกไปอีก และให้ศาลมีอำนาจ ขยายระยะเวลาดังกล่าวคราวเดียวหรือหลายคราวได้ แต่เมื่อรวม ระยะเวลาที่ขยายแล้ว ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลา ตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ในการพิจารณาดังกล่าวให้ศาลเปิดโอกาส ให้บุคคลตามมาตรา ๔๘ วรรคสี่ คัดค้านการขยายระยะเวลานั้นได้ ทั้งนี้ วิธีพิจารณาของศาลให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธาน ศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา”</u></p>	<p>เพื่อเพิ่มช่องทางการลงประกาศทางสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>เพื่อให้ศาลมีอำนาจขยายระยะเวลา การยึดหรืออายัดทรัพย์สินในกรณีจำเป็น อันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ที่จะต้องยึดหรืออายัด ทรัพย์สินนั้นเกินกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๕๐ ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่พนักงานอัยการร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๔๙ อาจยื่นคำร้องก่อนศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๕๑ โดยแสดงให้ศาลเห็นว่า</p> <p>(๑) ตนเป็นเจ้าของที่แท้จริง และทรัพย์สินนั้นไม่ใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือ</p> <p>(๒) ตนเป็นผู้รับโอนโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือได้มาโดยสุจริตและตามสมควรในทางศีลธรรมอันดีหรือในทางกุศลสาธารณะ</p> <p>มาตรา ๕๑ เมื่อศาลทำการไต่สวนคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๔๙ แล้ว หากศาลเชื่อว่าทรัพย์สินตามคำร้องเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด และคำร้องของผู้ซึ่งอ้างว่า</p>	<p>มาตรา ๓๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) ของมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p><u>“(๑/๑) ตนเป็นเจ้าของที่แท้จริงและมีได้รู้เห็นเป็นใจหรือยินยอมให้ทรัพย์สินนั้นถูกใช้หรือครอบครองไว้เพื่อใช้หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน หรือ”</u></p> <p>มาตรา ๓๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p><u>“เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองไม่ได้ยื่นคำร้องเข้ามาในคดี ให้ศาลมีอำนาจเรียกบุคคลนั้นมาให้ข้อมูลหรือจัดส่งเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณา ก่อนมีคำสั่งตามมาตรา ๕๑ ก็ได้”</u></p> <p>มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามลำดับ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๑ เมื่อศาลทำการไต่สวนคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๔๙ แล้ว หากศาลเชื่อว่าทรัพย์สินตามคำร้องเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด และผู้ซึ่งอ้างว่า</p>	<p>เพื่อให้สิทธิเจ้าของที่แท้จริงซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจหรือยินยอมให้ทรัพย์สินนั้นถูกใช้หรือครอบครองไว้เพื่อใช้หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินยื่นคำร้องก่อนที่ศาลจะมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>เพื่อให้ศาลมีอำนาจเรียกเจ้าของทรัพย์สินหรือผู้รับประโยชน์ในทรัพย์สินที่ไม่ได้ยื่นคำร้องตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง สามารถเข้ามาในคดีก่อนศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>เพื่อให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนภาระจำนองหรือภาระอื่นใด หรือการขายฝาก ซึ่งสอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>เป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือผู้รับโอนทรัพย์สินตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง ฟังไม่ขึ้น ให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>าลา าลา</p> <p>ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งที่เป็นเงินสดและเงินที่เกิดจากการบริหารจัดการทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ ให้สำนักงานส่งเข้ากองทุนกึ่งหนึ่งและส่งให้กระทรวงการคลังอีกกึ่งหนึ่ง ถ้าเป็นทรัพย์สินอื่นให้ดำเนินการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>มาตรา ๕๑/๑. ในกรณีที่ศาลเห็นว่าทรัพย์สินตามคำร้องไม่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้ศาลสั่งคืนทรัพย์สินนั้น และในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าไม่มีผู้ใดขอรับคืนทรัพย์สินภายในสองปีนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว ให้สำนักงานนำทรัพย์สินนั้นส่งเข้ากองทุน</p> <p>ในกรณีที่ผู้มาขอรับคืนโดยใช้สิทธิขอรับคืนตามกฎหมายอื่นซึ่งสามารถทำได้ถึงแม้จะเกินกว่ากำหนดสองปีตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานส่งคืนทรัพย์สินนั้นแก่ผู้มาขอรับคืน หากไม่อาจส่งคืน</p>	<p>เป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือผู้มีส่วนได้เสียไม่สามารถพิสูจน์ตามมาตรา ๕๐ ได้ ให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน และในกรณีที่ทรัพย์สินดังกล่าวมีภาระจำนองหรือภาระอื่นใด ท่านองเดียวกัน หรืออยู่ในระหว่างการขายฝาก และผู้รับจำนอง หรือผู้ทรงสิทธิ หรือผู้ซื้อตามสัญญาขายฝาก รู้เห็นเป็นใจหรือจงใจ ยักย้ายถ่ายเททรัพย์สินนั้นอันเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงิน ให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนภาระจำนองหรือภาระอื่นใด หรือการขายฝากนั้นด้วย</p> <p>ทรัพย์สินที่ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินตามวรรคหนึ่ง บรรดาที่เป็นเงินสดหรือเงินในบัญชีเงินฝาก ไม่ว่าจะเกิดขึ้นจากการยึด อายัด การขายทรัพย์สิน ดอกผล หรือโดยประการอื่น ให้สำนักงานส่งเข้ากองทุนกึ่งหนึ่งและส่งให้กระทรวงการคลังอีกกึ่งหนึ่ง ถ้าเป็นทรัพย์สินอื่น ให้ดำเนินการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”</p> <p>มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๑/๑ ในกรณีที่ศาลเห็นว่าทรัพย์สินตามคำร้องไม่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้ศาลสั่งคืนทรัพย์สินนั้น และเมื่อศาลมีคำสั่งถึงที่สุดให้คืนทรัพย์สินนั้นแล้ว ให้สำนักงานดำเนินการคืนทรัพย์สินนั้นแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองในขณะที่ยึดทรัพย์สินนั้น แต่ไม่ตัดสิทธิเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่จะมารับทรัพย์สินนั้นคืนจากสำนักงาน ในระหว่างที่ยังไม่มีการคืนทรัพย์สิน เพราะมีเหตุอันมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานที่จะ</p>	<p>เพื่อให้ครอบคลุมถึงเงินสดประเภทอื่นที่มีได้กำหนดไว้ให้สามารถส่งเข้ากองทุนได้กึ่งหนึ่ง</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับคําวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒/๒๕๖๔ ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดมาขอรับทรัพย์สินคืน แต่ทั้งนี้ไม่ตัดสิทธิเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่จะมารับทรัพย์สินคืนจากสำนักงาน ป.ป.ง.</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ทรัพย์สินได้ ให้คืนเป็นเงินจากกองทุนแทน หากยังไม่มีผู้มารับคืน เมื่อล่วงพ้นห้าปี ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของกองทุน ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ การเก็บรักษา และการจัดการทรัพย์สินหรือเงินในระหว่างที่ยังไม่มีผู้มารับคืน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>มาตรา ๕๗ การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สิน ที่คณะกรรมการธุรกรรม เลขานุการ หรือศาล แล้วแต่กรณี ได้มีคำสั่ง ยึดหรืออายัดไว้ตามหมวดนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ กำหนด</p> <p>ในกรณีที่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้ หรือหากเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากกว่าการนำไปใช้ ประโยชน์อย่างอื่น เลขานุการอาจสั่งให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินนั้น ไปดูแลและใช้ประโยชน์โดยมีประกันหรือหลักประกัน หรือให้นำ ทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาด หรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของ ทางราชการ แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบก็ได้</p>	<p><u>ดูแลรักษาทรัพย์สินนั้น และให้นำความในมาตรา ๕๗ มาใช้บังคับแก่ การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินนั้นด้วยโดยอนุโลม</u></p> <p><u>เงินหรือทรัพย์สินที่ดูแลรักษาไว้ตามวรรคหนึ่ง เจ้าของ หรือผู้ครอบครองมีสิทธิมาขอรับคืนได้ภายในสิบปีนับแต่วันที่ศาล มีคำสั่งให้คืน ถ้าไม่มารับคืนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ตกเป็น ของกองทุน แต่ไม่ตัดสิทธิเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่จะขอรับคืน</u></p> <p><u>ภายหลังจากนั้น ถ้าพิสูจน์ได้ว่าตนมีเหตุอันสมควรที่ไม่อาจมา รับคืนได้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ในกรณีเช่นนั้นให้คืนเงิน หรือทรัพย์สินให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง”</u></p> <p>มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๗ การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สิน ที่คณะกรรมการธุรกรรม เลขานุการ หรือศาล แล้วแต่กรณี ได้มีคำสั่ง ยึดหรืออายัดไว้ตามหมวดนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ กำหนด</p> <p>ในกรณีที่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้ หรือหากเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากกว่าการนำไปใช้ ประโยชน์อย่างอื่น เลขานุการอาจสั่งให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินนั้น ไปดูแลและใช้ประโยชน์โดยมีประกันหรือหลักประกัน หรือให้นำ ทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นที่เห็นสมควร หรือให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ หรือให้จัดการ โดยวิธีการอื่นที่เหมาะสมกับสภาพของทรัพย์สินนั้น แล้วรายงานให้ คณะกรรมการทราบก็ได้</p>	

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>การให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์ การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาด หรือการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ของทางราชการตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>ถ้าความปรากฏในภายหลังว่า ทรัพย์สินที่นำออกขายทอดตลาดหรือที่นำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการตามวรรคสอง มีใช้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดให้คืนทรัพย์สินนั้นพร้อมทั้งชดใช้ค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ถ้าไม่อาจคืนทรัพย์สินได้ ให้ชดใช้ราคาทรัพย์สินนั้นตามราคาประเมินได้ในวันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือตามราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองได้รับดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยเงินฝากประเภทฝากประจำของธนาคารออมสินในจำนวนเงินที่ได้รับคืนหรือชดใช้ราคา แล้วแต่กรณี</p> <p>การประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p>	<p>การให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์ การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่น การนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ หรือจัดการโดยวิธีการอื่นได้ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>ถ้าความปรากฏในภายหลังว่า ทรัพย์สินที่นำออกขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่น หรือที่นำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ หรือจัดการโดยวิธีการอื่นตามวรรคสอง <u>ไม่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด</u> ให้คืนทรัพย์สินนั้นพร้อมทั้งชดใช้ค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ถ้าไม่อาจคืนทรัพย์สินได้ ให้ชดใช้ราคาทรัพย์สินนั้นตามราคาประเมินได้ในวันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือตามราคาที่ได้จากการขายทรัพย์สินนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองได้รับดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยเงินฝากประเภทฝากประจำของธนาคารออมสินที่<u>ใช้อยู่ในวันที่ชำระเงิน โดยคำนวณจากจำนวนเงินที่ได้รับคืนหรือชดใช้ราคาตั้งแต่วันที่ยึดทรัพย์สินจนถึงวันที่ชำระเงินครบถ้วน</u></p> <p>การประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”</p> <p>มาตรา ๔๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>“มาตรา ๕๘/๑ การดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานตาม (๗) (๒๐) (๒๒) และ (๒๕) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ ให้กระทำได้เมื่อได้รับแจ้งจากอธิบดีกรมศุลกากร เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรืออธิบดีกรมสรรพากร แล้วแต่กรณี”</p>	<p>เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินในการคำนวณดอกเบี้ยจากจำนวนเงินที่ได้รับคืนหรือชดใช้ราคา</p> <p>เพื่อให้อธิบดีกรมศุลกากร เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และอธิบดีกรมสรรพากร พิจารณากลับกรองเรื่องก่อนที่จะส่งเรื่องให้สำนักงาน ป.ง. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินต่อไป</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>วันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง</p> <p>ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑/๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท</p> <p>มาตรา ๖๓ ผู้ใดรายงานหรือแจ้งตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๒๑ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริงที่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๔ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ ไม่ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือไม่ส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานตามมาตรา ๓๘ (๑) หรือ (๒) หรือขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกตามมาตรา ๓๘ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดกระทำการใด ๆ ให้นักคนอื่นล่วงรู้ข้อมูลที่เก็บรักษาไว้ตามมาตรา ๓๘ วรรคสี่ เว้นแต่การปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่หรือตามกฎหมาย ต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่ง</p>	<p>ปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง</p> <p>มาตรา ๖๓ ผู้ใดรายงาน แจ้ง หรือให้ข้อมูลตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๓๘ (๑) หรือ (๒) โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริงที่ต้องแจ้งให้กรรมการธุรกรรม <u>เลขาธิการ</u> หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p> <p>มาตรา ๔๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๖๔ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ ไม่ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือไม่ส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานตามมาตรา ๓๘ (๑) หรือ (๒) โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือขัดขวางการดำเนินการตามมาตรา ๓๘ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p>	<p>เพื่อลงโทษผู้ให้ข้อมูลตามมาตรา ๓๘ (๑) หรือ (๒) ที่เป็นเท็จเพิ่มขึ้น</p> <p>เพื่อยกเลิกโทษผู้ที่ไม่ให้ความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับ มาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่บัญญัติให้รัฐพึงกำหนดโทษทางอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p><u>มาตรา ๔๕ ให้กรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินตามมาตรา ๒๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่ากรรมการดังกล่าวจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระหรือด้วยเหตุอื่นตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒</u></p> <p><u>มาตรา ๔๖ .ในระหว่างที่ยังมิได้มีการเลือกประธานกรรมการและรองประธานกรรมการตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานกรรมการและรองประธานกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับทำหน้าที่ ประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการเลือกประธานกรรมการและรองประธานกรรมการตามมาตรา ๒๔ วรรคสองดังกล่าว</u></p> <p><u>มาตรา ๔๗ การใด ๆ บรรดาที่ คณะกรรมการคณะกรรมการธุรกรรม เลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ ได้กระทำไปโดยชอบตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ ส่วนการดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่คณะกรรมการจะมีมติเป็นอย่างอื่น</u></p>	<p>เพื่อรองรับให้กรรมการ ปบง. ตามมาตรา ๒๔ (๑) ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง</p> <p>เพื่อรองรับให้ประธานและรองประธานกรรมการตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง</p> <p>เพื่อรองรับการกระทำที่ได้กระทำไปโดยชอบ</p>

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p><u>มาตรา ๔๘ บรรดาบทกฎหมายและระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎหมายหรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</u></p> <p><u>ให้ออกกฎหมายและระเบียบตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้นายกรัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ .</u></p> <p>มาตรา ๔๙ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>.....</p> <p>นายกรัฐมนตรี</p>	<p>เพื่อรองรับบทกฎหมายและระเบียบที่ออกตามกฎหมายเดิมให้ยังคงใช้บังคับต่อไปได้ แต่ทั้งนี้ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวัน</p> <p>เพื่อให้ผู้รักษาการกำกับดูแลการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p>

ส่วนที่ 2 บทวิเคราะห์

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ตราขึ้นเพื่อกำหนดมาตรการด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศไทย ซึ่งในด้านการป้องกันการฟอกเงิน ได้แก่ การกำหนดผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมที่ต้องรายงานต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพื่อประโยชน์แก่การตรวจจับเงินที่ได้มาโดยไม่ถูกต้องผ่านกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย (Detection of Proceeds from Serious Crimes) ที่อาชญากรอาจนำเงินนั้นเข้ามาฟอกผ่านระบบสถาบันการเงินหรือผ่านทางธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงินและผู้ประกอบวิชาชีพ การกำหนดให้พนักงานศุลกากรส่งข้อมูลรายการขนเงินสดหรือตราสารเปลี่ยนมือข้ามแดนที่ได้รับแจ้งมายังสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพื่อเป็นมาตรการป้องกันการฟอกเงินหรือสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายนอกระบบโดยวิธีการขนเงินสดหรือตราสารเปลี่ยนมือข้ามแดน มาตรการตรวจสอบองค์กรไม่แสวงหากำไร กรณีเกิดข้อสงสัยว่าอาจมีความเกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายโดยอำนาจในการสั่งให้องค์กรไม่แสวงหากำไรที่ต้องสงสัยต้องส่งหรือชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับธุรกรรม การกำกับดูแล (Supervisors) ตลอดจนผู้มีหน้าที่รายงาน ให้ปฏิบัติถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามบทบัญญัติในหมวด 2 ของพระราชบัญญัตินี้ และเมื่อได้รับแจ้งข้อมูลธุรกรรมจากผู้มีหน้าที่รายงานมาแล้ว สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินยังมีฐานะเป็นหน่วยข่าวกรองทางการเงิน (Financial Intelligence Unit: FIU) ในการนำข้อมูลธุรกรรมไปใช้ในการวิเคราะห์และตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินของบุคคลอื่นนำไปสู่การบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement) โดยในด้านการปราบปรามการฟอกเงิน ได้แก่ การดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินซึ่งเป็นมาตรการทางแพ่ง เป็นมาตรการทางกฎหมายที่มุ่งบังคับแก่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดในการยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินหรือนำไปคืนหรือชดใช้คืนหรือชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้เสียหายแทนการตกเป็นของแผ่นดิน และมาตรการทางอาญาในการดำเนินคดีอาญากับผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงิน

การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ที่ผ่านมาส่วนใหญ่จะเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม จากผลการประเมินประเทศไทยด้านมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (ผลสำรวจในปี 2560) พบว่า บทบัญญัติในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 บางประการยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการ

ทางการเงิน (Financial Action Task Force: FATF) ตลอดจนไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน อันส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบังคับใช้กฎหมาย สรุปได้ดังนี้¹

ประการแรก การกำหนดความผิดมูลฐานที่ไม่ครอบคลุมและเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

ประการที่สอง สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมยังไม่เหมาะสมและครอบคลุมประเภทธุรกิจหรือวิชาชีพที่มีความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti-Money Laundering and Countering Financing of Terrorism: AML/CFT) ตามข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force: FATF) และส่งผลกระทบต่อมาตรการด้านป้องกันการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงที่ยังมีความเสี่ยงถูกใช้ในการกระทำความผิด

ประการที่สาม อำนาจของเจ้าหน้าที่และหน่วยงานในการควบคุมการขเงินสดและตราสารเปลี่ยนมือข้ามแดน ยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและไม่เพียงพอต่อการระงับหรือยับยั้งการฟอกเงิน หรือสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่ดำเนินการผ่านช่องทางดังกล่าว

ประการที่สี่ มาตรการควบคุมกำกับองค์กรไม่แสวงหากำไร (Non-Profit Organizations: NPOs) ยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และไม่เพียงพอต่อการป้องกันการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ขาดเครื่องมือทางกฎหมายในการตรวจสอบธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับกระแสเงินที่ไหลเข้าออกและบางกรณีไม่สามารถระบุแหล่งที่มาของเงินได้โดยเฉพาะที่มีการรับเงินหรือทรัพย์สินจากแหล่งเงินทุนต่างประเทศ ทำให้ยังมีความเสี่ยงที่จะถูกใช้เป็นช่องทางในการกระทำความผิด

ประการที่ห้า มาตรการป้องกันการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีความทับซ้อนและไม่เป็นเอกภาพ ทำให้เกิดความไม่ชัดเจนในการปฏิบัติของผู้มีหน้าที่รายงานและการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่

ประการที่หก องค์ประกอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พบว่า จำนวนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิยังไม่เหมาะสม และกรรมการยังไม่ครอบคลุมผู้แทนจากส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องบางหน่วยงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมิติด้านการกำกับดูแลผู้มีหน้าที่รายงานหรือผู้ที่ต้องปฏิบัติตามมาตรการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ส่งผลทำให้การกำหนดนโยบายและการขับเคลื่อนมาตรการมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti-Money Laundering and Combating the Financing of Terrorism: AML/CFT) ของประเทศไทยยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ประการสุดท้าย มาตรการเกี่ยวกับการดำเนินการกับทรัพย์สินและมาตรการทางอาญายังมีข้อจำกัดบางประการและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่รูปแบบการฟอกเงินมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

¹ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. (ม.ป.ป.). รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย [หนังสือราชการ]. (นร 0503/6322). สืบค้น 1 เมษายน 2568 จาก https://pis.parliament.go.th/PARFileDownloadProxy/download?s=HzmE4f8MAoBGH2uaj_Yc-LMWK9f6ptyc-Vlpqzm1e4dkrEOdYoFcNxPLtbbXDrzHuMx8VgFgBbm2EfBw5dV6U-Pue_YFNWGH_LbqhrWPns7_PEsRzTziLUum3sBZdSnuNMUjZtMtC8kB35r7TNu9bw5tI5lzhwv9wM=&ref=7244061&

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญที่ประเทศไทยต้องการการพัฒนาหรือยกระดับมาตรการด้านกรอบกฎหมายให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานสากลตามข้อแนะนำของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force: FATF) และเพื่อให้มีมาตรการเท่าทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ทั้งในส่วนของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” และ “สถาบันการเงิน” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “เครือข่ายอาชญากรรม” รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การรายงานการทำธุรกรรมของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพ องค์กรประกอบคณะกรรมการและการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และหลักเกณฑ์การดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับกองทุนป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและบทกำหนดโทษ มีสาระสำคัญ ดังนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” โดยเพิ่มความผิดมูลฐาน ได้แก่

- (1) ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กตามประมวลกฎหมายอาญา
- (2) ความผิดฐานปลอมเอกสาร
- (3) ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์หรือกระทำโดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล หรือกฎหมายว่าด้วยทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน
- (4) ความผิดเกี่ยวกับการเรียกดอกเบี้ยเกินอัตราตามกฎหมายว่าด้วยการห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา
- (5) ความผิดเกี่ยวกับการร่วมกันหรือสมยอมในการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ

นอกจากนี้ ยังแก้ไขเพิ่มเติมความผิดมูลฐานให้สอดคล้องกับกฎหมายปัจจุบันที่มีการแก้ไข หรือปรับปรุง เช่น ความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด ความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 รวมทั้งยกเลิกความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า เนื่องจากมีการยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า และนำความผิดมูลฐานที่ไว้ในกฎหมายอื่นมาบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ 8/2564 ได้แก่ (1) ความผิดตามประมวลกฎหมายที่ได้กระทำในลักษณะเป็นเครือข่ายอาชญากรรมเพื่อหลีกเลี่ยงหรือฉ้อโกงภาษีอากร (2) ความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (3) ความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และ (4) ความผิดฐานบังคับใช้แรงงานหรือบริการ นอกจากนี้ ได้แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “เครือข่ายอาชญากรรม”

2. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การรายงานการทำธุรกรรมของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพที่ต้องรายงานต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพื่อทราบ เช่น

(1) กำหนดหน้าที่ให้สถาบันการเงินรายงานข้อเท็จจริงในกรณีที่ปรากฏต่อสถาบันการเงินว่าข้อเท็จจริงที่ได้รายงานไปแล้วมีการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญ

(2) กำหนดให้สหกรณ์การเกษตรที่มีทุนซึ่งมีมูลค่าหุ้นรวมตั้งแต่ 100 ล้านบาทขึ้นไป มีหน้าที่ดำเนินการเช่นเดียวกับสถาบันการเงิน

(3) กำหนดให้พนักงานบุคลากรจัดส่งรายการที่ได้รับแจ้งรายการเกี่ยวกับการส่งหรือนำเงินตราเงินตราต่างประเทศ เข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินไปยังสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินให้ครอบคลุมตราสารเปลี่ยนมือด้วย

(4) กำหนดให้ทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยทรัพย์สินเพื่อธุรกรรมในตลาดทุนผู้ประกอบการธุรกิจหลักทรัพย์หรือรถจักรยานยนต์ และผู้ประกอบการอาชีพค้าโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถานโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ เป็นผู้ประกอบอาชีพที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมและให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (คณะกรรมการ ป.ป.ง.) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการของผู้ประกอบอาชีพโดยจำกัดแต่เฉพาะผู้ดำเนินการที่มีลักษณะเสี่ยงต่อการฟอกเงิน

(5) กำหนดให้ในกรณีที่เป็น จะสั่งให้มูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรไม่แสวงหากำไรที่ตั้งรับเงินหรือทรัพย์สินจากบุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทยหรือจากมูลนิธิสมาคม หรือองค์กรไม่แสวงหากำไรที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศเป็นจำนวนรายปีมากกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง รายงานการรับบริจาคและการใช้จ่ายเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวด้วยก็ได้

(6) แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดแบบ รายการ ระยะเวลา และวิธีการในการทำธุรกรรม รวมถึงการบันทึกข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับธุรกรรมจากเดิมที่กำหนดในกฎกระทรวงเป็นให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเป็นผู้กำหนด และแก้ไขเพิ่มเติมให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดแนวทางปฏิบัติในการทำธุรกรรมกับลูกค้าและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง (เดิมสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพจะเป็นผู้กำหนดนโยบายการรับลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง)

3. แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เช่น กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่า 2 คน แต่ไม่เกิน 4 คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และกำหนดให้ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย และเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเป็นกรรมการเพิ่มเติม เป็นต้น

4. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฟอกเงิน เช่น

(1) กำหนดเพิ่มเติมให้ผู้ที่เป็นเจ้าของที่แท้จริงและมีได้รู้เห็นเป็นใจหรือยินยอมให้ทรัพย์สินนั้นถูกใช้หรือครอบครองไว้เพื่อใช้หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินอาชญากรรมร้ายแรงเพื่อให้คณะกรรมการธุรกรรมมีคำสั่งเพิกถอนการยึดหรืออายัดนั้นโดยพลัน และให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินคืนทรัพย์สินนั้นแก่เจ้าของโดยเร็ว

(2) กำหนดเพิ่มเติมในกรณีที่ปรากฏหลักฐานว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้เลขาธิการ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินส่งเรื่องให้พนักงานอัยการขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้น ตกเป็นของแผ่นดิน และหากทรัพย์สินมีภาระจำนองหรือภาระอื่นใดทำนองเดียวกันหรืออยู่ในระหว่างขายฝาก และผู้รับจำนองหรือผู้ทรงสิทธิ หรือผู้ซื้อตามสัญญาขายฝากรู้เห็นเป็นใจหรือจงใจย้ายถ่ายเททรัพย์สินนั้น อันเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงิน ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินแจ้งต่อพนักงานอัยการเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนภาระจำนองหรือภาระอื่นใด หรือการขายฝากนั้นด้วย (เดิมมิได้กำหนดกรณีที่ทรัพย์สินที่กระทำความผิดมีภาระจำนองหรือการขายฝาก) ทั้งนี้ เมื่อทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้ทำการยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้น แต่หากไม่สามารถดำเนินการได้ตาม ระยะเวลาให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินยื่นร้องขอให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องขอ ต่อศาลเพื่อขยายระยะเวลาการยึดหรืออายัด โดยวิธีพิจารณาของศาลให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธาน ของศาลฎีกา

(3) กำหนดให้ในกรณีที่ศาลเห็นว่าทรัพย์สินนั้น ไม่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้ศาลคืนทรัพย์สินนั้นไป และให้เจ้าของมีสิทธิมารับคืนภายใน 10 ปี นับแต่วันที่ศาลสั่งคืน หากพ้นกำหนด ระยะเวลาดังกล่าว ให้ทรัพย์สินตกเป็นของกองทุนแต่ไม่ตัดสิทธิที่จะขอมารับคืนภายหลังจากนั้น

5. แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับกองทุนป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เช่น กำหนดเพิ่มเติม ในกรณีที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการตามกฎหมายอื่นใด ให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินหรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มีอำนาจใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อการดำเนินการหรือออกระเบียบ แล้วแต่กรณี เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตาม กฎหมายอื่นนั้นได้ด้วย (เดิมมิได้กำหนดไว้) และแก้ไขเพิ่มเติมให้เงินหรือทรัพย์สินที่เจ้าของไม่มารับคืน ตามกำหนดเวลาตกเป็นของกองทุนด้วย

6. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษ เช่น กรณีไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งคำชี้แจง บัญชี เอกสาร หรือหลักฐาน เฉพาะกรณีที่ไม่มีเหตุอันสมควรและตัดบทกำหนดโทษกรณีที่ไม่ให้ความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ จูรกรรม เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ฉบับนี้ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติม ความผิดมูลฐานให้ครอบคลุมการกระทำความผิดที่มีความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและกำหนดผู้มีหน้าที่รายงาน การทำธุรกรรมให้ครอบคลุมประเภทธุรกิจที่มีความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน รวมทั้งเพิ่มมาตรการในการควบคุม การขนส่งตราสารเปลี่ยนมือข้ามแดน การกำกับดูแลมูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรไม่แสวงหากำไร เพื่อป้องกัน มิให้มูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรไม่แสวงหากำไร ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงิน แก่การก่อการร้าย ตลอดจนปรับปรุงมาตรการการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน เพื่อมิให้บุคคลที่ไม่สุจริต กระทำการใด ๆ อันกระทบต่อการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้มาตรการในการป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงินมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับมาตรฐานสากลด้านการป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti-Money Laundering

and Combating the Financing of Terrorism: AML/CFT) ซึ่งจะส่งผลดีต่อภาพลักษณ์ของประเทศ และสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ประกอบการและนักลงทุน อันจะส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวม

อย่างไรก็ตาม กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนั้นเป็นกฎหมาย ที่มีบทบัญญัติในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดให้ความผิดใดเป็นความผิดมูลฐาน ย่อมนำไปสู่การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือการดำเนินคดีอาญฐานฟอกเงิน ดังนั้น บุคคลที่เกี่ยวข้อง อาจถูกจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพบางประการ เช่น สิทธิเสรีภาพในร่างกาย สิทธิในความเป็นส่วนตัว และสิทธิ ในทรัพย์สิน เป็นต้น โดยการถูกจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าวอาจเกิดขึ้นตั้งแต่ขั้นการตรวจสอบ รวบรวม พยานหลักฐาน จนถึงการดำเนินการในชั้นศาล นอกจากนี้ ยังได้มีการกำหนดผู้มีหน้าที่รายงานเพิ่มเติม และมีการปรับปรุงมาตรการด้านป้องกันการฟอกเงินบางประการ ไม่ว่าจะเป็นการควบคุมตรวจสอบการเงิน และตราสารเปลี่ยนมือข้ามแดน หรือการควบคุมกำกับองค์กรไม่แสวงหากำไร ก่อให้เกิดภาระหน้าที่บางประการ ที่ต้องปฏิบัติ เช่น การต้องรู้จักลูกค้าและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า การตรวจทาน ความเคลื่อนไหวของลูกค้า การรายงานธุรกรรม รวมทั้งการเก็บรักษาข้อมูลหรือหลักฐานต่าง ๆ สำหรับ ประชาชนที่มีการโอนเงินและตราสารเปลี่ยนมือข้ามแดนก็ต้องมีหน้าที่ในการแสดงที่มาหรือวัตถุประสงค์ของ การโอนเงินหรือตราสารเปลี่ยนมือข้ามแดนหากถูกพนักงานศุลกากรยึดเงินไว้ตรวจสอบกรณีต้องสงสัยว่า เงินหรือตราสารนั้นอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เป็นต้น ส่วนสมาคม มูลนิธิ หรือองค์กรไม่แสวงหากำไรก็ย่อมมีหน้าที่ในการแสดงข้อมูลเรื่องที่มาของเงินทุนที่นำมาใช้ ในกิจกรรมของสมาคม มูลนิธิ หรือองค์กรไม่แสวงหากำไร และแสดงข้อมูลเกี่ยวกับการนำเงินทุนเหล่านั้นไปใช้ ว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งหรือการระดมทุนเพื่อจัดกิจกรรมหรือไม่ รวมทั้งการเก็บรักษา ข้อมูลหลักฐานต่าง ๆ ไว้ตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด เป็นต้น

ดังนั้น การกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้จึงควรกำหนดมาตรการเพียงพอที่จำเป็น เพื่อมิให้กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเกินสมควร

ส่วนที่ 3

ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

ผลการดำเนินการปฏิบัติงานด้านการป้องกันการฟอกเงิน¹

การรับเรื่องราวร้องทุกข์ แจ้งเบาะแส ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 (ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2565-30 กันยายน 2566) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) มีผลการดำเนินการแยกตามความผิดมูลฐาน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ดังนี้

ตารางที่ 1 รายละเอียดจำนวนผลการรับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ แจ้งเบาะแส ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564-2566) แยกตามความผิดมูลฐาน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

ลำดับ ที่	ประเภทความผิดมูลฐาน	จำนวนเรื่อง					
		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566	
		ร้องเรียน	โต้แย้ง คัดค้าน	ร้องเรียน	โต้แย้ง คัดค้าน	ร้องเรียน	โต้แย้ง คัดค้าน
1	ยาเสพติด ม.3 (1)	760	23	525	2	827	-
2	การค้ามนุษย์/ค้าหญิงและเด็ก ม.3 (2)	46	5	169	1	157	-
3	การฉ้อโกงประชาชน ม.3 (3)	114	1	225	1	174	1
4	การชักยอกหรือฉ้อโกง (สถาบันการเงิน) ม.3 (4)	3	-	3	-	2	-
5	ทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ ม.3 (5)	144	-	89	-	116	-
6	การกรรโชกหรือรีดเอาทรัพย์สินที่กระทำ โดยอ้างอำนาจอัยย์ของโจร ม.3 (6)	-	-	-	-	-	-
7	การลักลอบหนีศุลกากร ม.3 (7)	15	-	16	-	57	-
8	การก่อการร้าย ม.3 (8)	1	-	-	-	1	-
9	การพนัน ม.3 (9)	94	27	52	-	63	2
10	การเป็นสมาชิกอั้งยี่ หรือการมีส่วนร่วม ในองค์กรอาชญากรรม ม.3 (10)	1	-	2	-	4	-
11	การรับของโจร ม.3 (11)	2	-	-	-	-	-
12	การปลอมหรือแปลงเงินตรา ดวงตรา แสตมป์ และตั๋ว ม.3 (12)	-	-	-	-	1	-
13	การปลอมหรือการละเมิดทรัพย์สิน ทางปัญญา ม.3 (13)	14	-	17	-	16	-
14	การปลอมเอกสารสิทธิบัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือหนังสือเดินทางฯ ม.3 (14)	-	-	-	-	-	-
15	ทรัพย์สินกรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม ม.3 (15)	24	-	13	-	8	-
16	การประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย ม.3 (16)	-	-	-	-	-	-
17	การหมิ่นเหมียวหรือกักขังผู้อื่น ม.3 (17)	-	-	-	-	3	-

¹ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน. (2566). รายงานประจำปี 2566 สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน. สืบค้น 31 มีนาคม 2567 จาก <https://www.amlo.go.th/index.php/th/strategy/annual-report/detail/15603>

ลำดับ ที่	ประเภทความผิดมูลฐาน	จำนวนเรื่อง					
		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565	
		ร้องเรียน	โต้แย้ง คัดค้าน	ร้องเรียน	โต้แย้ง คัดค้าน	ร้องเรียน	โต้แย้ง คัดค้าน
18	การลักทรัพย์ กระชอก รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง หรือยักยอก (เป็นปกติสุระ) ม.3 (18)	24	4	60	-	79	-
19	การกระทำอันเป็นโจรสลัด ม.3 (19)	-	-	-	-	-	-
20	การกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการ การซื้อขายหลักทรัพย์ ม.3 (20)	3	-	-	-	5	-
21	การค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และ วัตถุระเบิด และการค้ายุทธภัณฑ์ เพื่อนำไปใช้ในการก่อการร้าย การรบ หรือ การสงครามค้าอาวุธหรือเครื่องมืออุปกรณ์ ของอาวุธ ม.3 (21)	6	5	-	-	-	-
22	การเลือกตั้ง (มาตรา 73 แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561)	-	-	-	-	1	-
23	สมาชิกวุฒิสภา (มาตรา 77 แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มา ซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2550)	-	-	-	-	-	-
24	การมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (มาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กร อาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556)	1	-	1	-	5	-
25	การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (มาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการสนับสนุน ทางการเงินแก่การก่อการร้ายและ การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559)	1	-	1	-	-	-

ลำดับ ที่	ประเภทความผิดมูลฐาน	จำนวนเรื่อง					
		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565	
		ร้องเรียน	โต้แย้ง คัดค้าน	ร้องเรียน	โต้แย้ง คัดค้าน	ร้องเรียน	โต้แย้ง คัดค้าน
26	การสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง (มาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559)	-	-	-	-	-	-
27	การหลีกเลี่ยงหรือฉ้อโกงภาษี (มาตรา 37 ตีรแห่งประมวลรัษฎากร)	5	-	-	-	-	-
28	บังคับใช้กฎหมายแรงงานหรือบริการ (มาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ซึ่งเพิ่มโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2562)	-	-	-	-	-	-
29	การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น (มาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2562)	1	-	2	-	-	-
30	ไม่เกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐาน	343	-	275	-	257	-
รวม		1,602	65	1,450	4	1,776	3

ที่มา: รายงานประจำปี 2566 สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน, โดย สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน, 2566, สืบค้นจาก <https://www.amlo.go.th/index.php/th/strategy/annual-report/detail/15603>

ตารางที่ 2 รายละเอียดจำนวนคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สิน (คำสั่ง ย.) แยกตามความผิดมูลฐาน ตามพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

ลำดับ ที่	ประเภทความผิดมูลฐาน	คำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สิน (คำสั่ง ย.)		
		คำสั่ง	รายคดี	มูลค่าทรัพย์สิน
1	ยาเสพติด ม.3 (1)	53	46	209,596,930.56
2	การค้ามนุษย์/ค้าหญิงและเด็ก ม.3 (2)	7	7	4,599,896.82
3	การฉ้อโกงประชาชน ม.3 (3)	43	33	292,976,206.92
4	การยกยอกหรือฉ้อโกง (สถาบันการเงิน) ม.3 (4)	-	-	-
5	ทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ ม.3 (5)	4	1	8,880,115.77
6	การกรรโชกหรือรีดเอาทรัพย์สินที่กระทำโดยอ้างอำนาจอั้งยี่ ช่องโจร ม.3 (6)	-	-	-
7	การลักลอบหนีศุลกากร ม.3 (7)	8	7	105,223,557.62
8	การก่อการร้าย ม.3 (8)	-	-	-
9	การพนัน ม.3 (9)	26	17	453,509,210.75
10	การเป็นสมาชิกอั้งยี่ หรือการมีส่วนร่วม ในองค์กรอาชญากรรม ม.3 (10)	1	1	36,408,097.32
11	การรับของโจร ม.3 (11)	-	-	-
12	การปลอมหรือแปลงเงินตรา ดวงตรา แสตมป์ และตัว ม.3 (12)	-	-	-
13	การปลอมหรือการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ม.3 (13)	5	5	5,015,928.56
14	การปลอมเอกสารสิทธิ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือ หนังสือเดินทาง ม.3 (14)	-	-	-
15	ทรัพย์สินกระทำความผิดหรือสิ่งแวดล้อม ม.3 (15)	1	1	128,250,000.00
16	การประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย ม.3 (16)	-	-	-
17	การหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่น ม.3 (17)	-	-	-
18	การลักทรัพย์ กรรโชก รีดเอาทรัพย์สิน ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง หรือยกยอก (เป็นปกติฐานะ) ม.3 (18)	9	7	5,430,006,768.75
19	การกระทำอันเป็นโจรสลัด ม.3 (19)	-	-	-

ลำดับ ที่	ประเภทความผิดมูลฐาน	คำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สิน (คำสั่ง ย.)		
		คำสั่ง	รายคดี	มูลค่าทรัพย์สิน
20	การกระทำความผิดไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ ม.3 (20)	-	-	-
21	การค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิด และการค้ายุทธภัณฑ์เพื่อนำไปใช้ในการก่อการร้าย การรบ หรือการสงครามค้าอาวุธหรือเครื่องมืออุปกรณ์ของอาวุธ ม.3 (21)	-	-	-
22	การเลือกตั้ง (มาตรา 73 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561)	-	-	-
23	สมาชิกวุฒิสภา (มาตรา 77 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2561)	-	-	-
24	การมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (มาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556)	-	-	-
25	การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (มาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559)	-	-	-
26	การสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (มาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559)	-	-	-
27	การหลีกเลียงหรือฉ้อโกงภาษี (มาตรา 37 ตรีแห่งประมวลรัษฎากร)	-	-	-
28	บังคับใช้กฎหมายแรงงานหรือบริการ (มาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ซึ่งเพิ่มโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 พ.ศ. 2562)	-	-	-
29	การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น (มาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2562)	-	-	-

ลำดับ ที่	ประเภทความผิดมูลฐาน	คำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สิน (คำสั่ง ย.)		
		คำสั่ง	รายคดี	มูลค่าทรัพย์สิน
30	คดีที่มีมูลฐานเกี่ยวข้องมากกว่า 1 มูลฐาน	-	-	-
	ยาเสพติด ม.3 (1) และการลักลอบหนีศุลกากร ม.3 (7)	1	1	77,635.89
	ยาเสพติด ม.3 (1) และความผิดฐานอาญาฟอกเงิน ม.5	10	7	8,506,357.84
	ยาเสพติด ม.3 (1) การพนัน ม.3 (9) และความผิดฐานอาญาฟอกเงิน ม.5	1	-	1,813,573.11
	ยาเสพติด ม.3 (1) การเป็นสมาชิกอั้งยี่ หรือการมีส่วนร่วม ในองค์กรอาชญากรรม ม.3 (10) มาตรา 3 วรรคสอง และความผิด ฐานอาญาฟอกเงิน ม.5	2	1	71,783,618.94
	การค้ามนุษย์/ค้าหญิงและเด็ก ม.3 (2) และการพนัน ม.3 (9)	1	1	6,167,973.82
	การค้ามนุษย์/ค้าหญิงและเด็ก ม.3 (2) การฉ้อโกงประชาชน ม.3 (3) การเป็นสมาชิกอั้งยี่ หรือการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรม ม.3 (10) การลักทรัพย์ กรรโชก รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง หรือยักยอก (เป็นปกติฐานะ) ม.3 (18) การมีส่วนร่วมในองค์กร อาชญากรรมข้ามชาติ ม.3 (24) มาตรา 3 วรรคสอง	1	1	1,905,182.37
	การฉ้อโกงประชาชน ม.3 (3) และการลักทรัพย์ กรรโชก รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง หรือยักยอก (เป็นปกติฐานะ) ม.3 (18)	14	11	211,848,653.95
	การฉ้อโกงประชาชน ม.3 (3) และการพนัน ม.3 (9)	2	2	20,730,487.99
	การฉ้อโกงประชาชน ม.3 (3) และการมีส่วนร่วมในองค์กร อาชญากรรมข้ามชาติ ม.3 (24)	1	-	-
	การฉ้อโกงประชาชน ม.3 (3) และความผิดฐานอาญาฟอกเงิน ม.5	7	5	228,137,205.93
	การฉ้อโกงประชาชน ม.3 (3) การพนัน ม.3 (9) และความผิดฐาน อาญาฟอกเงิน ม.5	1	1	2,836,902.00
	การฉ้อโกงประชาชน ม.3 (3) การมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรม ม.3 (10) และการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ม.3 (24)	3	2	8,260,334.59
	การฉ้อโกงประชาชน ม.3 (3) การลักทรัพย์ กรรโชก รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง หรือยักยอก (เป็นปกติฐานะ) ม.3 (18) และวรรคสอง	1	-	3,159,615.00
	การฉ้อโกงประชาชน ม.3 (3) และการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรม ข้ามชาติ ม.3 (24) และความผิดฐานอาญาฟอกเงิน ม.5	1	1	585,768,328.07

ลำดับ ที่	ประเภทความผิดมูลฐาน	คำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สิน (คำสั่ง ย.)		
		คำสั่ง	รายคดี	มูลค่าทรัพย์สิน
	ทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ ม.3 (5) และความผิดฐานอาญาฟอกเงิน ม.5	2	2	265,812,274.00
	ทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ ม.3 (5) การลักลอบหนีศุลกากร ม.3 (7) และการค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิด และการค้ายุทธภัณฑ์เพื่อนำไปใช้ในการก่อการร้าย การรบ หรือ การสงครามค้าอาวุธหรือเครื่องมืออุปกรณ์ของอาวุธ ม.3 (21)	1	1	6,256,629.94
	ทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ ม.3 (5) การปลอมเอกสารสิทธิ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือหนังสือเดินทาง ม.3 (14) และการลักทรัพย์ กรรโชก ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง หรือยักยอก (เป็นปกติฐานะ) ม.3 (18)	1	1	9,580,611.06
	การพนัน ม.3 (9) และความผิดฐานอาญาฟอกเงิน ม.5	11	6	904,410,285.51
	การพนัน ม.3 (9) การเป็นสมาชิกอั้งยี่ หรือการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรม ม.3 (10) และความผิดฐานอาญาฟอกเงิน ม.5	1	1	500,000.00
	การเป็นสมาชิกอั้งยี่ หรือการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรม ม.3 (10) และการปลอมหรือการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ม.3 (13)	1	1	241,748,297.90
	การเป็นสมาชิกอั้งยี่ หรือการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรม ม.3 (10) และการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ม.3 (24)	1	1	17,320.00
	การปลอมเอกสารสิทธิ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือหนังสือเดินทาง ม.3 (14) และการลักทรัพย์ กรรโชก ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง หรือยักยอก (เป็นปกติฐานะ) ม.3 (18)	4	1	30,600,283.99
	ทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม ม.3 (15) และการลักทรัพย์ กรรโชก ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง หรือยักยอก (เป็นปกติฐานะ) ม.3 (18)	1	1	1,100,000.00
	ทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม ม.3 (15) การลักทรัพย์ กรรโชก ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง หรือยักยอก (เป็นปกติฐานะ) ม.3 (18) และความผิดฐานอาญาฟอกเงิน ม.5	2	1	2,494,715.62
	การลักทรัพย์ กรรโชก ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง หรือยักยอก (เป็นปกติฐานะ) ม.3 (18) และความผิดฐานอาญาฟอกเงิน ม.5	3	2	101,628,674.89
	รวม	231	176	9,389,611,675.48

ที่มา: รายงานประจำปี 2566 สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน, โดยสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน, 2566, สืบค้นจาก <https://www.amlo.go.th/index.php/th/strategy/annual-report/detail/15603>

สภาพปัญหาการกำหนดความผิดมูลฐานในประเทศไทย²

การกำหนดความผิดมูลฐานให้ครบถ้วนและสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force: FATF) เป็นเกณฑ์ที่มีความสำคัญในการพิจารณาประเมินความเสี่ยงด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เพราะแม้จะผ่านเกณฑ์ด้านกฎหมายหรือมาตรการด้านประสิทธิภาพ 39 ข้อจาก 40 ข้อ แต่หากไม่ผ่านเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดความผิดมูลฐานซึ่งเป็นข้อเสนอแนะหลักอาจทำให้ประเทศนั้น ๆ ต้องอยู่ในกลุ่มที่ถูกติดตามแบบ Enhanced Follow-up (กลุ่มเฝ้าระวัง) ไม่สามารถยกระดับเป็นกลุ่มที่มีการปฏิบัติสอดคล้องกับมาตรฐานสากลในระดับดีได้เลย (Regular Follow-up) ซึ่งในกรณีในประเทศไทย ไม่ผ่านการประเมิน หรือถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีข้อบกพร่องเชิงยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti-Money Laundering and Combating Financing of Terrorism: AML/CFT) ซึ่งอาจมีผลกระทบด้านเศรษฐกิจและภาคการเงินเนื่องจากเกิดผลเสียต่อภาพลักษณ์ และความน่าเชื่อถือตลอดจนส่งผลกระทบต่อการแข่งขันของสถาบันการเงินเพราะในบางประเทศมีข้อกำหนดที่เข้มงวดในการทำธุรกิจกับประเทศที่ไม่มีการปฏิบัติตามมาตรฐานสากล หรือเพิ่มมาตรการตรวจสอบธุรกรรมที่ทำกับประเทศดังกล่าว ทำให้ภาคธุรกิจมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น และประชาชนไม่ได้รับความสะดวกในการทำธุรกรรม และในกรณีร้ายแรงอาจมีมาตรการตอบโต้ทางการเงินโดยการไม่ทำธุรกรรมด้วย นอกจากนี้ อาจมีผลกระทบด้านความมั่นคง เนื่องจากไม่มีมาตรการเพียงพอในการสกัดกั้นอาชญากรรมที่เกี่ยวกับการฟอกเงินและการก่อการร้ายได้อย่างมีประสิทธิภาพทำให้ประเทศไทยถูกใช้เป็นแหล่งฟอกเงินและช่องทางในการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนและความมั่นคงของชาติ รวมถึงผลกระทบด้านความสัมพันธ์กับต่างประเทศเนื่องจากประเทศอาจได้รับการจัดอยู่ในรายชื่อประเทศที่มีความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และอาจได้รับการกดดันให้มีการแก้ไขกฎหมายเพื่อให้การกำหนดความผิดมูลฐานมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force: FATF) ดังต่อไปนี้

1) การกำหนดบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 จะมีลักษณะเป็นการกำหนดให้ความผิดแต่ละประเภท (Listing Approach) เป็นความผิดมูลฐาน แม้ว่าปัจจุบันจะมีความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินรวมทั้งสิ้น ๒๘ มูลฐาน แต่ยังไม่ครอบคลุมฐานความผิดอีกหลายประเภทตามข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force: FATF) ทำให้ไม่สามารถนำกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมาใช้บังคับได้ การกำหนดความผิดมูลฐานไว้อย่างเฉพาะเจาะจงในกฎหมายระดับพระราชบัญญัติเช่นนี้ การแก้ไขหรือกำหนดเพิ่มความผิดมูลฐานจะต้องมี

² สำนักงานกฤษฎีกา กองกฎหมายกระบวนการยุติธรรม. (มีนาคม 2565). สภาพปัญหาการกำหนดความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน. สืบค้นวันที่ 31 มีนาคม 2567 จาก https://www.ocs.go.th/ocs_website/file/reader/MDJjMDUzMDMzMDUwMDQ1MDZjMDNhMDU0MDQ4MDY5MDNmMDQ5MDUzMDZiMDNkMDU4MDQ5MDZkMDM5MDZlMDQ2MDU1

การแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3 บทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งต้องผ่านกระบวนการนิติบัญญัติ ดังนั้น เพื่อให้การกำหนดความผิดมูลฐานสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force: FATF) ทันต่อรอบการประเมินมาตรฐานด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti-Money Laundering/Countering the Financing of Terrorism: AML/CFT) จึงต้องมีการตรวจสอบเป็นระยะว่าความผิดที่ระบุไว้สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force: FATF) หรือไม่ และจำเป็นจะต้องมีการกำหนดให้ความผิดอื่นใดเป็นความผิดมูลฐานเพิ่มเติมอีกหรือไม่

นอกจากนี้ ความผิดที่จะนำมากำหนดเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนั้นจะต้องเป็นการกระทำที่กฎหมายกำหนดให้เป็นความผิดอาญา ตัวอย่างเช่น การลักลอบขนผู้ย้ายถิ่นฐาน (Migrant Smuggling) ซึ่งคณะรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2564 อนุมัติหลักการให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 ในส่วนที่เกี่ยวกับการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานเพื่อให้สอดคล้องและอนุวัติการเพื่อรองรับพิธีสารเพื่อต่อต้านการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานทางบก ทางทะเล และทางอากาศ เพิ่มเติมอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร และมอบหมายให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) เร่งดำเนินการยกร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ในส่วนของการกำหนดความผิดมูลฐานฟอกเงินที่เกี่ยวข้องกับการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ด้วยเหตุนี้ ในชั้นแรกร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... จึงต้องกำหนดให้การลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานเป็นความผิด ซึ่งต้องมีการกำหนดองค์ประกอบความผิดและอัตราโทษในกฎหมายอย่างชัดเจนและกฎหมายจะต้องมีผลใช้บังคับเสียก่อน เนื่องจากการกำหนดความผิดมูลฐานจะต้องพิจารณาองค์ประกอบความผิด และความร้ายแรงของการกระทำ ซึ่งอาจพิจารณาจากลักษณะของการกระทำและอัตราโทษประกอบกัน หากยังไม่มีผลชัดเจนในเรื่องดังกล่าว ย่อมไม่อาจกำหนดให้การลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้

2) คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ 8/2564 เรื่อง ประมวลรัษฎากร มาตรา 37 ตรี ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา 26 มาตรา 27 วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา 29 วรรคหนึ่งและวรรคสอง และมาตรา 37 วรรคหนึ่งและวรรคสอง หรือไม่มีผลกระทบโดยตรงต่อการกำหนดความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) ความผิดมูลฐานตามมาตรา 3 บทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ไม่รวมถึงความผิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายอื่น เนื่องจากปรากฏความเห็นในคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ 8/2564 ตอนหนึ่งว่า “เนื่องจากมาตรการที่ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินกระทบต่อสิทธิขั้นพื้นฐานที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้เพื่อให้เป็นไปตามหลักความได้สัดส่วน ในปัจจุบันความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 3 กำหนดไว้ 21 มูลฐาน มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดร้ายแรง และมีได้บัญญัติให้รวมถึง

ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายอื่นด้วย ย่อมแสดงได้ว่ากฎหมายดังกล่าวมีเจตนารมณ์ที่จะไม่ให้กฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นความผิดมูลฐานเพื่อใช้อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มาดำเนินการแทน...” มีข้อสังเกตว่า หากแก้ไขมาตรา 3 บทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 โดยเพิ่มอนุมาตราสุดท้าย เป็นบทกวดกำหนดว่า “(..) ความผิดตามกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมาย ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน” จะถือว่ากฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ครอบคลุมถึงความผิดมูลฐานในกฎหมายเฉพาะด้วยหรือไม่

แต่ทั้งนี้ มีข้อพิจารณาในความเห็นตอนท้ายของคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวว่า “อนึ่ง หากรัฐมีความจำเป็นที่ต้องผูกพันปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force: FATF) ในการกำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับภาษีอากรที่มีลักษณะร้ายแรง (Serious Tax Crime) เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ควรบัญญัติให้เป็น “ความผิดมูลฐาน” ไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 3 อันเป็นกฎหมายหลักสำหรับการดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งเป็นมาตรการทางกฎหมายที่มีความพิเศษโดยเฉพาะ โดยมีพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ มีกระบวนการขั้นตอนในการตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจแต่ละฝ่าย เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีความชัดเจน เป็นระบบ ไม่ซ้ำซ้อน อันเป็นหลักการพื้นฐานในการตรากฎหมายและหลักความจำเป็นในการตรากฎหมายขึ้นใช้บังคับ” ซึ่งเห็นว่า ความผิดเกี่ยวกับภาษีอากรที่มีลักษณะร้ายแรง (Serious Tax Crime) ยังสามารถกำหนดให้เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ แต่จะต้องกำหนดไว้ในมาตรา 3 บทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ในกรณีเช่นนี้จะถือได้หรือไม่ว่า ศาลรัฐธรรมนูญได้วางแนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีความชัดเจนเป็นระบบไม่ซ้ำซ้อน อันเป็นหลักการพื้นฐานในการตรากฎหมายและหลักความจำเป็นในการตรากฎหมายใช้บังคับ โดยจะต้องกำหนดไว้ในมาตรา 3 บทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 เท่านั้น แล้วเช่นนี้ความผิดมูลฐานตามกฎหมายเฉพาะที่ไม่ปรากฏในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ดังเช่นความผิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 จะมีแนวทางการดำเนินการอย่างไรให้สอดคล้องกับคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

(2) กฎหมายเฉพาะจะต้องไม่มีการกำหนดมาตรการทางกฎหมายที่จะดำเนินการกับผู้กระทำความผิดซ้ำซ้อนกับมาตรการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 เนื่องจากความตอนหนึ่งในคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ 8/2564 สรุปได้ว่า “ประมวลรัษฎากรเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีของผู้มีหน้าที่ชำระภาษีตามที่กฎหมายกำหนด โดยในกรณีที่มีการเสียภาษีไม่ถูกต้องหรือการกระทำความผิดเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงภาษีอากรหรือผู้ค้างชำระภาษีอากร ประมวลรัษฎากรได้กำหนดมาตรการต่าง ๆ ไว้หลายมาตรการด้วยกัน เพื่อให้หน้าที่และอำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการได้ตามความเหมาะสม

แต่ละกรณี ซึ่งกำหนดลักษณะการกระทำความผิดและโทษทางแพ่งและทางอาญาไว้ ดังนั้น การที่ประมวลรัษฎากร มาตรา 37 ตรี บัญญัติให้ถือว่าความผิดตามมาตรา 37 มาตรา 37 ทวิ หรือมาตรา 90/4 เป็นความผิดมูลฐาน ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ส่งผลให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถใช้มาตรการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ที่มีทั้งโทษทางแพ่งและทางอาญา อันมีผลให้ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือนำส่งภาษีอากรตกอยู่ภายใต้มาตรการที่มีความร้ายแรง เช่น การยับยั้งการทำธุรกรรม การยึดหรืออายัดทรัพย์สิน รวมถึงการจับกุมบุคคลและการร้องขอต่อศาลแพ่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน จึงเป็นบทบัญญัติที่เพิ่มภาระและจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ ไม่เป็นไปตามหลัก ความได้สัดส่วน และขัดต่อหลักนิติธรรม จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา 26 และมาตรา 37 วรรคหนึ่ง และวรรคสอง” อาจกล่าวได้ว่าคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวสะท้อนแนวคิดว่า มาตรการทางกฎหมาย ที่จะดำเนินการกับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรและพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ข้ำซ้อนกัน ซึ่งเป็นเหตุผลประการหนึ่งที่ทำให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า มาตรา 37 ตรี แห่งประมวลรัษฎากร ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ

จากคำวินิจฉัยดังกล่าวข้างต้นมีข้อสังเกตว่า แม้ประมวลรัษฎากรจะได้กำหนดกระบวนการ สำหรับผู้กระทำความผิดไว้โดยเฉพาะซึ่งเหมาะสมกับหลักการและเจตนารมณ์ของกฎหมายในการลงโทษ ผู้กระทำความผิดแล้ว แต่ยังมีข้อกำหนดให้การกระทำความผิดเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมาย ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินด้วย เพื่อนำมาตรการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน ซึ่งได้แก่ มาตรการยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมาใช้บังคับ ด้วยเหตุนี้ หากมีความจำเป็นที่การดำเนินการตามประมวลรัษฎากรจะต้องใช้มาตรการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงินเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการลงโทษผู้กระทำความผิดที่มีความเกี่ยวข้อง หรือเชื่อมโยงกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้แล้ว ก็อาจกำหนดให้ความผิดตามประมวลรัษฎากรเป็นความผิดมูลฐาน ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ หรือในอีกนัยหนึ่งอาจกล่าวได้ว่า มาตรการ ทางกฎหมายตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 เป็นบทบัญญัติที่แก้ไข ข้อจำกัดในการยึดอายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามมาตรา 12 แห่งประมวลรัษฎากรที่กำหนดว่า ในกรณีที่ถูกบุคคลซึ่งมีหน้าที่เสียหรือนำส่งภาษีไม่เสียหรือนำส่งภายในกำหนดชำระให้ถือเป็นภาษีอากรค้าง และเพื่อให้ได้รับชำระภาษีอากร อธิบดีกรมสรรพากรมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน ของผู้ต้องรับผิดเสียภาษีอากรหรือนำส่งภาษีอากรได้ทั่วราชอาณาจักร โดยมีต้องขอให้ศาลออกหมายยึดหรือสั่ง แต่อย่างไรก็ดี บทบัญญัติดังกล่าวยังคงมีข้อจำกัดให้ยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดเฉพาะ “ทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดเสียภาษีอากรหรือนำส่งภาษีอากร” เท่านั้น ไม่รวมถึงกรณีที่มีพฤติการณ์ปกปิดหรือซ่อนเร้นทรัพย์สิน ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อมิให้ติดตามทรัพย์สินนั้นได้ หรือมีการยกย้ายถ่ายเททรัพย์สินไปยังบุคคลอื่น ที่กรมสรรพากรจะต้องดำเนินการเพื่อเพิกถอนการฉ้อฉลตามมาตรา 237 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยใช้สิทธิเรียกร้องทางศาล เช่นเดียวกับเอกชน ซึ่งการใช้สิทธิเรียกร้องดังกล่าวไม่อาจกระทบถึงสิทธิของ บุคคลภายนอกอันได้มาโดยสุจริตก่อนเริ่มฟ้องคดีขอเพิกถอน และต้องร้องขอให้เพิกถอนภายในหนึ่งปีนับแต่ เวลาที่เจ้าหน้าที่ได้รู้ต้นเหตุอันเป็นมูลให้เพิกถอน หรือภายในสิบปีนับแต่ได้ทำนิติกรรมนั้นตามมาตรา 238

และมาตรา 240 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น การกำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับภาษีอากร เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจะทำให้สามารถดำเนินการ ยึดหรืออายัด “ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด” ซึ่งหมายความรวมถึงเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มีการจำหน่าย จ่าย โอน หรือเปลี่ยนสภาพไปกี่ครั้ง และไม่ว่าจะอยู่ในความครอบครองของบุคคลใดโอนไปเป็นของบุคคลใด หรือปรากฏหลักฐานทางทะเบียนว่าเป็นของบุคคลใด ซึ่งจะทำให้การยึดหรืออายัดทรัพย์สินของบุคคลซึ่งมี หน้าที่เสียหรือนำส่งภาษีที่มีการจำหน่าย จ่าย หรือโอนให้แก่บุคคลภายนอกมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ในการพิจารณากำหนดความผิดมูลฐานตามกฎหมายเฉพาะนี้มีข้อพิจารณาเกี่ยวกับเจตนารมณ์ ของกฎหมายตั้งแต่เริ่มแรกก่อนที่จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้ความผิดตามกฎหมายเฉพาะนั้น ๆ เป็นความผิดมูลฐานว่า ถ้ากฎหมายเฉพาะใดกำหนดฐานความผิด บทกำหนดโทษ หรือมาตรการเฉพาะสำหรับ ความผิดตามกฎหมายเฉพาะแล้ว ซึ่งพิจารณาว่า มีความเหมาะสมและเพียงพอสำหรับพฤติการณ์และการกระทำ ความผิดจะยังสมควรกำหนดเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน อีกหรือไม่ เนื่องจากการนำมาตราการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ ฟอกเงิน ได้แก่ มาตรการยึดหรืออายัดทรัพย์สินซึ่งมีความร้ายแรงมากกว่ามาตรการที่กำหนดไว้ในกฎหมายเฉพาะเพิ่มเติม เข้ามาด้วย อันเป็นการเพิ่มภาระและกระทบสิทธิเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ จึงเป็นการกระทำ เกินสมควรแก่เหตุไม่เป็นไปตามหลักความได้สัดส่วนและขัดต่อหลักนิติธรรม ดังนั้น การพิจารณาหลักการ ในเรื่องนี้อาจพิจารณาและวิเคราะห์ความผิดตามกฎหมายว่าเป็นฐานความผิดตามกฎหมายใด เช่น ความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญาซึ่งมีการกำหนดฐานความผิดและบทกำหนดโทษสำหรับความผิดไว้แล้ว หรือเป็นความผิด ตามกฎหมายเฉพาะ ซึ่งกำหนดฐานความผิด บทกำหนดโทษ และมาตรการตามกฎหมายเฉพาะสำหรับ ฐานความผิดนั้นไว้ การกำหนดให้ความผิดตามกฎหมายดังกล่าวเป็นความผิดมูลฐานเพื่อนำมาตรการ ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมาใช้ด้วยนั้น จะเป็นการเหมาะสมสมควรแล้ว หรือเป็นการเกินสมควรแก่เหตุหรือไม่เป็นไปตามหลักความได้สัดส่วนหรือไม่

(3) การพิจารณากำหนดเฉพาะ “ความผิดร้ายแรง” ให้เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนั้น เนื่องจากความในตอนที่ ๓ ของคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ 8/2564 สรุปได้ว่าหากรัฐมีความจำเป็นที่ต้องผูกพันปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการ ทางการเงิน (Financial Action Task Force: FATF) ในการกำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับภาษีอากรที่มีลักษณะ ร้ายแรง (Serious Tax Crime) เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ควรบัญญัติให้เป็น “ความผิดมูลฐาน” ไว้ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ประกอบกับข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force: FATF) ในข้อเสนอแนะที่ 3 ความผิดฐานฟอกเงินว่า “แต่ละประเทศต้องกำหนดให้ การฟอกเงินเป็นความผิดทางอาญาตามอนุสัญญาเวียนนา และอนุสัญญาพาเลโอโม และต้องกำหนดให้ความผิด ร้ายแรงทุกประเภทเป็นความผิดฐานฟอกเงินโดยมีเจตนาเพื่อกำหนดความผิดมูลฐานให้ครอบคลุมขอบเขต กว้างขวางที่สุด” จึงมีข้อควรพิจารณาว่าการกระทำความผิดในลักษณะใดหรือกรณีใดเป็น “ความผิดร้ายแรง” ซึ่งหากเป็นกรณีความผิดเกี่ยวกับภาษีอากรนั้น จากการศึกษากฎหมายต่างประเทศปรากฏว่า ในหลายประเทศ

ยอมรับว่าความผิดเกี่ยวกับภาษีอากรที่มีลักษณะร้ายแรง (Serious Tax Crime) ได้แก่ การหลีกเลี่ยงภาษีอากร (Tax Evasion) หรือการฉ้อโกงภาษีอากร (Tax Fraud) เช่น สหรัฐอเมริกา US Code Title 26 §7201 Attempt to evade or defeat tax กำหนดว่า บุคคลใดจงใจพยายามกระทำการในลักษณะใด ๆ ในการหลีกเลี่ยงหรือไม่ชำระภาษีที่กำหนดในชื่อหรือการชำระเงินใด ๆ นอกจากบทกำหนดโทษอื่นตามกฎหมายแล้ว ให้เป็นความผิดทางอาญา และเมื่อมีคำวินิจฉัยให้ลงโทษแล้ว จะต้องถูกปรับไม่เกินหนึ่งแสนดอลลาร์ (ห้าแสนดอลลาร์กรณีบริษัทจำกัด) หรือจำคุกไม่เกินห้าปีหรือทั้งปรับทั้งจำ พร้อมค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี สำหรับประเทศไทยตามประมวลรัษฎากรนั้น การหลีกเลี่ยงภาษีอากร (Tax evasion) หรือการฉ้อโกงภาษีอากร (Tax fraud) จะกำหนดในลักษณะเป็นเจตนาพิเศษ “เพื่อการหลีกเลี่ยงหรือฉ้อโกงภาษีอากร” ดังเช่น มาตรา 37 ทวิ ที่กำหนดว่าผู้ใดโดยเจตนาไม่ยื่นรายการที่ต้องยื่นตามลักษณะนี้ เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากรต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ส่วนความผิดมูลฐานตามมาตรา 37 ตรี จะกำหนดให้การกระทำความผิดที่เป็นการหลีกเลี่ยงหรือฉ้อโกงภาษีอากรเป็นความผิดมูลฐานและมีการกำหนดมูลค่าของการกระทำความผิดรวมถึงต้องกระทำความผิดในลักษณะองค์กรอาชญากรรมและเป็นการฟอกเงิน

ในการพิจารณา “ความผิดร้ายแรง” อาจพิจารณาจากอัตราโทษได้หรือไม่ เช่น พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2553 ที่เป็นกฎหมายอนุวัติการอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ ที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร (United Nations Convention against Transnational Organized Crime) โดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว กำหนดบทนิยามคำว่า “องค์กรอาชญากรรม” หมายความว่า คณะบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไปที่รวมตัวกันช่วงระยะเวลาหนึ่งและร่วมกันกระทำการใดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระทำความผิดร้ายแรงและเพื่อได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางการเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์ทางวัตถุอย่างอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม และบทนิยามคำว่า “ความผิดร้ายแรง” หมายความว่า ความผิดอาญาที่กฎหมายกำหนดโทษจำคุกขั้นสูงตั้งแต่สี่ปีขึ้นไป หรือโทษสถานหนักกว่านั้น หรือ “ความผิดร้ายแรง” อาจพิจารณาจากลักษณะและผลของการกระทำเป็นรายกรณีได้หรือไม่ เช่น กระบอบต่อชีวิต ร่างกาย สิทธิและเสรีภาพ สุขภาพอนามัย หรือทรัพย์สินของบุคคลอย่างร้ายแรงหรือกระบอบต่อความมั่นคงและความปลอดภัยของรัฐ ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีหรือเสถียรภาพทางเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง อย่งไรก็ดี ข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force: FATF) ในข้อเสนอแนะที่ 3 ความผิดฐานฟอกเงินกำหนดให้แต่ละประเทศต้องกำหนดให้ความผิดร้ายแรงทุกประเภทเป็นความผิดฐานฟอกเงิน และอธิธานศัพท์ของข้อเสนอแนะ คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force: FATF) อธิบายความหมายคำว่า “ประเภทของความผิดมูลฐานที่คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force: FATF) กำหนดไว้ (Designated Categories of Offence)” โดยกำหนดรายชื่อฐานความผิดไว้ ดังนั้น อาจถือได้หรือไม่ว่าฐานความผิดตามรายชื่อดังกล่าวทั้งหมดเป็นความผิดร้ายแรงอยู่แล้ว การกำหนดความผิดมูลฐานตามข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force: FATF) ดังกล่าวเป็นการกำหนดให้ความผิดร้ายแรงเป็นความผิดมูลฐาน โดยไม่พิจารณาอัตราโทษหรือลักษณะและผลของการกระทำเป็นรายกรณี

3) การกำหนดความผิดอื่นนอกจากประเภทของความผิดมูลฐานที่คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force: FATF) กำหนดไว้ (Designated Categories of Offence) เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เพื่อให้มีการนำมาตรการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ที่มีทั้งโทษทางอาญาและทางแพ่ง รวมถึงมาตรการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมาใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิดนั้นด้วย ตัวอย่างเช่น ความผิดเกี่ยวกับการทุจริตการเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2561 และพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2562 ซึ่งปรากฏแนวคิดในการกำหนดให้เป็นความผิดมูลฐานตั้งแต่ในชั้นการพิจารณากร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ของสภาร่างรัฐธรรมนูญ โดยคณะอนุกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ กรอบที่ 2 ว่าด้วยสถาบันการเมือง ได้เสนอให้มีมาตรการที่จะต้องนำไปกำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญเรื่องการเลือกตั้ง ทั้งนี้ เพื่อแก้ไขปัญหาการทุจริตและไม่เที่ยงธรรมในการเลือกตั้ง ซึ่งหนึ่งในมาตรการดังกล่าว ได้แก่ การกำหนดความผิดในการทุจริตซื้อสิทธิขายเสียงเลือกตั้งเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เพื่อให้มีการนำมาตรการยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินไปใช้บังคับแก่การซื้อสิทธิขายเสียงในการเลือกตั้งด้วย เห็นได้ว่า บทบัญญัติดังกล่าวกำหนดขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย เนื่องจากปัญหาการทุจริตโดยการซื้อเสียงเลือกตั้งเป็นปัญหาที่มีมายาวนาน มีการใช้วิธีการที่สลับซับซ้อนขึ้น และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดมักจะเป็นผู้ที่มีอิทธิพลและความผิดดังกล่าวเป็นความผิดที่ก่อให้เกิดผลเสียแก่ประเทศอย่างร้ายแรง ทั้งในด้านการเมือง การปกครอง สังคม และเศรษฐกิจ เพราะมีแนวโน้มว่าเมื่อบุคคลดังกล่าวได้ดำรงตำแหน่งอาจจะหาผลประโยชน์โดยมิชอบเพื่อทดแทนเงินหรือทรัพย์สินที่ใช้ไปในการทุจริตการเลือกตั้ง อย่างไรก็ตาม ความผิดเกี่ยวกับการซื้อเสียงเลือกตั้งมีความแตกต่างจากความผิดมูลฐานอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เนื่องจากทรัพย์สินที่กฎหมายมุ่งตรวจสอบและจัดการเป็นเงินหรือทรัพย์สินที่ใช้หรือจะนำมาใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งแต่ประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดจะได้รับจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับการซื้อเสียงเลือกตั้ง คือ อาจทำให้บุคคลนั้นได้รับโอกาสในการเข้าไปบริหารประเทศหรือท้องถิ่นและใช้อำนาจในการแสวงหาประโยชน์อันนำไปสู่การกระทำความผิดฐานอื่น เช่น การทุจริตคอร์ปชันหรือการเรียกรับสินบน ซึ่งเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ซึ่งเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน อยู่แล้ว อีกทั้งในทางปฏิบัติที่ผ่านมาแม้จะมีการบัญญัติให้ความผิดเกี่ยวกับการทุจริตการเลือกตั้งเป็นความผิดมูลฐานมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 แต่ข้อมูลสถิติตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2558 ปรากฏว่ามีการส่งเรื่องให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) ตรวจสอบข้อมูลข่าวกรองทางการเงิน กรณีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งเพียง 6 เรื่อง และยังไม่เคยมีการใช้อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดดังกล่าวแต่อย่างใด

อย่างไรก็ตาม โดยที่ยังไม่มีความชัดเจนว่าการกำหนดความผิดอื่นนอกจากประเภทของความผิดมูลฐานที่คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force: FATF) กำหนดไว้ (Designated Categories of Offence) เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนั้นมีแนวคิด แนวทาง หรือหลักเกณฑ์ในการพิจารณากำหนดเป็นความผิดมูลฐานอย่างไร เช่น ความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ. 2556 ในปี พ.ศ. 2559 ให้ครอบคลุมถึงการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง เนื่องจากต้องใช้มาตรการในลักษณะเดียวกันกับมาตรการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย รวมถึงมีวัตถุประสงค์ร่วมกันในการดำเนินการเพื่อรองรับมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force: FATF) เพื่อความเป็นเอกภาพของกฎหมาย จึงได้รวมกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและมาตรการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงไว้ในพระราชบัญญัติเดียวกัน รวมถึงกำหนดให้ความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงเป็นความผิดมูลฐานเช่นเดียวกับความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือกรณีของความผิดเกี่ยวกับการบังคับใช้แรงงานหรือบริการที่เป็นเหตุให้ผู้ถูกระงับได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตายที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 โดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 พ.ศ. 2562 ซึ่งแม้ว่าข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force: FATF) มิได้กำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับการบังคับใช้แรงงานหรือบริการเป็นความผิดมูลฐานไว้โดยตรง แต่การบังคับใช้แรงงานหรือบริการเป็นส่วนหนึ่งของการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบตามความผิดฐานค้ามนุษย์ ซึ่งเป็นประเภทของความผิดมูลฐานหนึ่งที่คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force: FATF) กำหนดไว้ (Designated Categories of Offence) การค้ามนุษย์และการลักลอบขนผู้ย้ายถิ่นฐาน (Trafficking in Human Beings and Migrant Smuggling) โดยมีการกำหนดมาตรการในการช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายจากการถูกบังคับใช้แรงงานหรือบริการและการพิจารณาคดีให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนตามแนวทางเดียวกับผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์

เอกสารเพิ่มเติม

เอกสารเพิ่มเติม

- คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ 8/2564 เรื่อง ประมวลรัษฎากร มาตรา 37 ตรี ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา 26 มาตรา 27 วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา 29 วรรคหนึ่งและวรรคสอง และมาตรา 37 วรรคหนึ่ง และวรรคสอง หรือไม่

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. 0 2242 5900 ต่อ 5730, 5740, 5750

Bureau of Academic Services

The Secretariat of the House of Representatives

Tel. 0 2242 5900 ext. 5730, 5740, 5750

พิมพ์ที่ : สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร